

JETA E DAVIDIT

vëllimi 1

**Teksti origjinal nga: Katherine Hershey
Përshtatur për Evropë**

Përkthyes: Andi Stefanllari

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

**Bashkësia e Ungjillëzimit të Fëmijëve të Shqipërisë
Child Evangelism Fellowship
Kutia Postare 249
DURRES
ALBANIA**

BUFSH

BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË*

Copyright © 1972, 1987, 1997 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

HYRJJE

Historia e jetës së Davidit është plot dramaticitet, veprim dhe ankth. Një a dy mësimë mund të njihen nga disa nxënës, të tjerët janë më pak të njohur. Duke ndjekur rrjedhën e jetës së Davidit do të vërejmë si dobësitë ashtu edhe forcën e tij. Do ta shikojmë atë në beteja të humbura e të fituara. Duhet të kujtojmë se Davidi ishte njeri si ti dhe unë. Gjatë gjithë jetës së tij, shikojmë besimin që ai kishte te Perëndia. Lutja jonë është që këto mësimë t'i sjellin Perëndisë lavdi, që Ai t'i përdorë këto me kënaqësi për të bërë që shumë fëmijë ta njohin Zotin si bariun e tyre, që si Davidi të jenë fëmijë sipas zemrës së Tij.

(1 Samuelit 13:14)

Jepni dhe zbatoni të Vërtetën Qendrore në çdo mësim.

Mos u kënaqni thjesht duke u dhënë fëmijëve histori Biblike. Jepeni të plotë të vërtetën që përmban çdo mësim, duke e zbatuar me kujdes në jetën e çdo fëmije. Në çdo mësim japim skica të shkurtra, duke ju treguar ku ta jepni dhe ku ta zbatoni këtë të vërtetë.

VQ nënkupton dhënien e të Vërtetës Qendrore.

VQSH tregon kur e vërteta zbatohet për fëmijën e shpëtuar, ndërsa **VQP** tregon kur kjo e vërtetë zbatohet për fëmijët e pashpëtuar. Këto zbatime përdorini lirshëm në varësi të gjendjes tuaj specifike. P.sh., zbatimi mund të përdorë një lojë djemsh, në një kohë që në klasë ju keni vetëm vajza. Mund të ndodhë që zbatimi i dhënë është më i përshtatshëm për fëmijë më të rritur, në një kohë që ju në klasë i keni më të vegjël. Bëni të gjitha ndryshimet që ju i ndjeni të nevojshme.

Mësojuni fëmijëve të pashpëtuar mesazhin e shpëtimit.

Shumë fëmijë dinë pak ose aspak lidhur me mësimet që japin Shkrimet e Shenjta për shpëtimin. Mësimi juaj me grupin e rregullt (si me Klubin Lajmi i Mirë) duhet të shkojë në thellësi. Në çdo mësim nuk mund të jepen plotësisht një numër të vërtetash.

Tek i jepni këto mësimë, javë pas javë do të nxirrni mësimë nga fushat e të vërtetave, në mënyrë që fëmijët të dinë si të shpëtohen. Është e pamundur që këto të vërteta të jepen me efektshmëri në një mësim të vetëm:

Perëndia

Njihini fëmijët me Perëndinë, me atributet dhe veprat e Tij. Ai është Perëndia i shenjtërimin, drejtësisë, pastërtisë, pushtetit dhe dashurisë. Ai është personalisht i interesuar për secilin nga fëmijët.

Zoti Jezus Krisht

Njihini fëmijët me personin dhe veprën e Zotit Jezus Krisht. Njihini ata me hyjninë, natyrën njerëzore, paraekzistencën e përjetshme, lindjen virgjërore, jetën e përsosur, vdekjen mëkatlarëse, ngritjen në qiell, ndërmjetësimin dhe ardhjen e tij të dytë në tokë.

Mëkati

Mësojuni fëmijëve se nga natyra ata janë mëkatarë dhe rebelë kundër Perëndisë së Shenjtë dhe se ndëshkimi për mëkatin është i plotë, është ndarje e përjetshme nga Perëndia.

Rruga e shpëtimit

Mësojuni fëmijëve se ata mund të shpëtohen vetën nga kryqëzimi i Krishtit në kryq. Se ata duhet të pendohen për mëkatet e tyre, të besojnë Krishtin, sepse rilindja e tyre vjen nga bindja ndaj Fjalës së Perëndisë.

Mësojini fëmijët e shpëtuar për rritjen e tyre

Fëmijët e krishterë duhet të mësohen si të jetojnë për Jezus Krishtin. Ata duhen drejtuar në një kuptim më të thellë të të vërtetave të mëdha të Fjalës së Perëndisë. Udhëzoni ata me kujdes, tregojuni zbatimet konkrete në jetën e tyre të përditshme. "I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreqe dhe për edukim me drejtësi, që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, tërësisht i pajisur për çdo vepër të mirë. (2 Timoteut 3:16, 17)

Vihuni në dispozicion për këshillimin e fëmijëve

Si rezultat i mësimave të dhëna, disa fëmijë mund të kenë pyetje lidhur me mënyrën e shpëtimit dhe jetës së krishterë. Lini fëmijët të kuptojnë se jeni i gatshëm t'i ndihmoni. Kjo bëhet më mirë në pjesën e parë të programit, jashtë mësimin Biblik.

Nëse bëhet në mësim, ka rëndësi të mos ngatërrohen udhëzimet me ftesën e Perëndisë për të ardhur te Krishti për shpëtim. Kjo eviton keqkuptimin në mendjen e fëmijës, midis ardhjes te ju për këshillim dhe ardhjes te Krishti për shpëtim. Fëmijës mos i jepni kurrë përshtypjen se ai doemos duhet të flasë me dikë që të shpëtohet dhe se në qoftë se ka folur me ju ka shpëtuar. Mos e vini fëmijën në pozitë shtrënguese e emocionale. Sqaroheni se gjithçka që ai pyet, shpëtohet apo nuk shpëtohet, mbetet midis jush. Në fund të mësimin mos u tregoni se jeni i zënë apo keni ngutje. Në fund të manualit do të gjeni një përmbledhje të hapave që duhen ndërmarrë në këshillimin e fëmijës kur ai dëshiron të vijë te Krishti.

Mësimi Një

IZRAELI ZGJEDH NJË MBRET.

Shkrimi i Shenjtë:	1 Samuelit 8-10
E Vërteta Qendrore:	Rrugët e Perëndisë janë më të mira se ato të njeriut.
Zbatimi:	Për fëmijët e pashpëtuar : Kthehuni nga udha juaj e mëkatit në udhën e Perëndisë. Për fëmijët e shpëtuar : Ju gjithmonë duhet të jetoni në mënyrën që Perëndia dëshiron që ju të jetoni.
Fillimi:	A keni dashur ndonjëherë të veproni sipas mendjes tuaj?
Ecuria e ngjarjeve:	Populli kërkon një mbret. VQ1 Samueli lutet. Kostoja për të pasur një mbret. Populli ende kërkon një mbret. VQP2 Perëndia i thotë Samuelit "Nesër ..." Sauli kërkon gomarët e humbur. Sauli takon Samuelin. VQSH3 Sauli vajoset.
Pika kulmore:	Zgjidhet Sauli - po ku është ai?
Përfundimi:	Sauli shpallet mbret. VQSH4, VQP5.
Vargu përmendesh:	Psalmet 23:1

Sugjerojmë për jetën e Davidit jepuni fëmijëve Psalmin 23. Ky psalm është pajisur me mjete tërheqëse vizive që mund të sigurohen në Bashkësinë Evropiane e Ungjillizimit të Fëmijëve. Gjatë mësimit të parë lexoni gjithë Psalmin 23, por shpjegimin e vargjeve të para mos e bëni deri javën që vjen.

Shpjegoni se këto vargje janë shkruar nga Davidi, i cili ishte një bari. Ai quan Zotin bariun e tij. Ai thotë se është një nga delet e Zotit. Të gjithë ata që i përkasin Zotit mund të thonë tok me Davidin: "Zoti është bariu im." (Psalmet 23:1)

Vihuni në dispozicion për këshillimin e fëmijëve: Kur u thoni fëmijëve se Davidi ishte *një nga delet e Zotit, mund t'i pyesni fëmijët nëse ata e njohin Zotin dhe i përkasin Atij.*

Në të njëjtën kohë mund të thoni diçka të tillë: "Ndoshta ti nuk e njeh Zotin si bariun tënd. Perëndia mund të flasë me shpirtin tënd dhe ti dëshiron që të shpëtohesh, por s'di si. Dëgjoni me kujdes mësimin e sotëm. Nëse në fund të mësimit ende keni mëdyshje se si duhet të shpëtohesh nga mëkatet, unë jam në dispozicionin tënd të të ndihmoj. Ju lutem ejani uluni në vendet e para kur të tjerët janë larguar për në shtëpi. Kur t'ju shoh të ulur aty, do vij t'ju shpjegoj në mënyrë individuale si mund të shpëtoheni.

Mjetet vizive: Pikturë 1:1 – 1-6

MËSIMI

A keni dashur ndonjëherë të veproni sipas kokës tuaj? Po. Po, kështu ka bërë edhe Deni. Ai ishte në punishten e të atit. Ai kishte shumë qejf të shihte të atin duke bërë prodhime druri. Kur i ati ishte i zënë, Deni ngriti një sharrë të vogël dhe një copë dru. Ai mendoi se mund të bënte të njëjtën punë që bënte i ati i tij. "Mos, Deni. Ti e ke kapur sharrën në anë të kundërt. Më lër të të mësoj unë," bërtiti i ati.

"S'është nevoja, baba. Unë di se ç'duhet bërë," foli Deni. Ai u përpoq të sharronte drurin. Por, oh! I shpëtoi sharra dhe i preu gishtin. Deni donte ta priste drurin sipas mënyrës së tij. Ai duhet të kishte dëgjuar të atin për ta prerë në mënyrën e duhur.

Pikturë 1-1 (Samueli dhe udhëheqësit)

Shumë kohë më parë edhe populli i Izraelit donte të vepronte me kokën e tij. Për rreth 450 vjet ata kishin jetuar në tokën që u kishte falur Perëndia. Perëndia kishte zgjedhur njerëzit që mund t'i drejtonin ata, duke u treguar mënyrën se si donte Perëndia që ata të jetonin.

Samueli kishte qenë udhëheqësi i tyre për një kohë të gjatë. Por, tani ai ishte plakur. Populli ishte i mendimit se s'kishte më nevojë për drejtimin e priftit. Ata menduan se do të ishte mirë që të kishin një mbret që t'i drejtonte, ashtu siç kishin edhe vende të tjera. Udhëheqësit e popullit erdhën te prifti i tyre.

Dhe i thanë atij: "Ja, tani je plakur dhe bijtë e tu nuk ndjekin gjurmët e tua; prandaj cakto mbi ne një mbret që të na qeverisë ashtu siç ndodh në të gjitha kombet."

Një mbret! A nuk e dinin këta njerëz se Perëndia ishte mbreti i tyre? Ata ishin ndryshe nga gjithë kombet e tjera. Izraelitët s'kishin pasur kurrë një njeri si mbret të tyre. Perëndia sundonte mbi ta, duke përcaktuar edhe ligjet e tyre. Njeriu mund të jetë i keq dhe mizor. Njeriu mund t'i drejtojë ata drejt paudhësive, ndërsa Perëndia jo. Udhët e Perëndisë janë më të mira se ato të njeriut. Udhët e Tij janë gjithmonë të mira e të drejta, sepse Perëndia është i përsosur dhe s'gabon kurrë. Ai është i shenjtë e i mençur. Kështu, çdo gjë që bën Ai është e përsosur. Bibla e thotë dy herë: "Rruga e Perëndisë është e përsosur." (2 Samuelit 22:31; Psalmi 18:30). Asnjë mbret nuk mund t'i drejtonte ata si Perëndia. Populli e kishte gabim që kërkonte një mbret. Ata e kishin gabim që kërkonin të ishin si kombet e tjera.

Samueli ishte tepër i zëmëruar me mëkatet e njerëzve. Për vite të tëra ai i kishte shërbyer Perëndisë besnikërisht. Ai i kishte drejtuar këta njerëz dhe i kishte mësuar që t'i binden Perëndisë, sepse rruga e Perëndisë është gjithmonë më e mira. Ai e ndjente se ata po e refuzonin si udhëheqësin e tyre. Por, Samueli s'i tha asnjë llaf njeriut. Ai iu drejtua Perëndisë me lutje.

Pikturë 1-2 (Pleqtë, Samueli duke u lutur)

Perëndia u zemërua me njerëzit. Ata kishin mëkatuar kur kishin kërkuar një mbret. (1 Samuelit 12:19; Osea 13:11). Ata donin të jetonin në mënyrën e tyre, jo në mënyrën e Perëndisë. Ata donin më shumë të drejtoheshin nga një mbret sesa nga Perëndia. Kështu, Samueli duhet të jetë habitur nga përgjigjja e Perëndisë ndaj lutjes së tij.

Perëndia i tha Samuelit: "Dëgjo zërin e popullit për të gjitha ato që të thonë, sepse ata nuk të kanë hedhur poshtë ty, por më kanë hedhur poshtë mua, me qëllim që unë të mos mbretëroj mbi ta. Sillen me ty, ashtu siç kanë bërë gjithnjë nga dita që i nxora nga Egjipti e deri më sot: më kanë braktisur për t'u shërbyer perëndive të tjera. Tani, pra, dëgjo kërkesën e tyre, por lajmëroi solemnisht dhe shpallu të drejtat e mbretit që do të sundojë mbi ta."

Pikturë 1-1 prap

(Samueli në këmbë dhe udhëheqësit.)

"E dini vërtet se ç'kërkoni kur thoni se doni një mbret?" tha Samueli, tek qëndronte para udhëheqësve të popullit. "E dini çdo të thotë të drejtohesh nga një mbret? Ai do të marrë bijtë tuaj të luftojnë në ushtri. Ai do të marrë bijat tuaja për t'i bërë parfumiere, gjellëbërëse dhe furrtares. Do të marrë arat dhe vreshtat tuaja më të mira që keni, për t'ua dhënë shërbëtorëve të tij. Ai do t'ju ngarkojë më taksa të rënda. Madje, ju do të bëheni skllëvërit e tij. Atë ditë ju do të ulërin për shkak të mbretit që keni për vete, por Zoti nuk do t'ju përgjigjet."

Me siguri që njerëzit do të ndryshonin mendje? Ata s'do të dëshironin më një mbret, apo jo?

Por ata u përgjigjën: "Jo, do të kemi një mbret mbi ne. Kështu do të jemi edhe ne si gjithë kombet. Mbreti ynë do të dalë në krye dhe do të luftojë në betejat tona. Ne duam një mbret."

Ç'udhëheqës të marrë! Ata e dinin se ç'donte Perëndia. Ata e dinin se ishte më mirë t'i bindesh Perëndisë, por ata vendosën të jetonin

në mënyrën e tyre. Ata nuk ua vunë veshin paralajmërimeve. Pse vepruan ata kështu?
(Lërin fëmijët të përgjigjen)

Sepse ishin məkatarë. Ata ishin si ti dhe unë. Ne kemi lindur məkatarë dhe məkatarët duan të jetojnë sipas mënyrës së tyre. Perëndia thotë se duhet ta duam me gjithë zemër. Në jetën tonë, Ai duhet të jetë më i rëndësishmi se çdo gjë dhe çdokush. Po, ç'ndodh me ty? A është për ty loja e futbollit apo shikimi i televizorit më i rëndësishëm se Perëndia? Është gjë e lehtë të duash gjërat e mira më shumë se Perëndia. Perëndia thotë se ne duhet të duam të tjerët po aq sa duam veten tonë. Por, zemra jonë məkatare na bën që të duam më shumë veten tonë. A doni të hani i pari apo të merrni më shumë kur ka diçka të mirë për të ngrënë? A keni urryer ndokënd, madje e keni luftuar atë? Rruga jonë e jetës është kaq e ndryshme nga rruga që Perëndia do që ne të jetojmë. Ne jemi po aq məkatarë dhe kokëfortë sa edhe populli i Izraelit që donte një mbret.

Pikturë 1-2

Kur Samueli u lut sërish, Perëndia i tha të caktonte një mbret mbi ta. Me zemër të thyer, Samueli i ktheu njerëzit në shtëpitë e tyre.

Menjëherë Perëndia foli sërish me Samuelin: "Nesër në këtë orë do të dërgoj një njeri nga vendi i Beniaminit (Beniamin ishte emri i një prej dymbëdhjetë fiseve që përbënin kombin e Izraelit.), dhe ti do ta vajosësh atë si udhëheqës të Izraelit."

"Nesër ... një njeri ... ta bëj mbret?" Samueli duhet të ketë pasur shumë pyetje në mëndje, por ai s'mund të bënte gjë tjetër, veçse të priste.

Dhe Perëndia kishte filluar punën e vet. Para dy ditësh, sipas planeve të Perëndisë, disa gomarë kishin humbur udhën. Perëndia e dinte se ku ishin gomarët, madje Ai e dinte se kush do të mudohej t'i gjente ata.

Pikturë 1-3

(Jashtë në natyrë; Sauli dhe shërbëtori.)

Gomarët i përkisnin një fermeri të rëndësishëm të njohur me emrin Kish. Ata s'po gjendeshin gjikund në rrethinat e vendit. Kështu, Kishi dërgoi Saulin dhe një shërbëtor t'i kërkonin.

Ata kërkuan në lugina, kodra e fusha, por askund si gjetën. Mbas tre ditë kërkimesh, Sauli ishte gati të hiqte dorë nga kërkimi i tyre.

"Të kthehemi në shtëpi," i tha ai shërbëtorit. "Babai do të jetë shqetësuar më shumë për ne se sa për gomarët."

"Një minutë," u përgjigj shërbëtori. "Po mendoja, ne jemi afër qytetit Ramah, apo jo? Në këtë qytet jeton një njeri i Perëndisë, që e nderojnë shumë. Tërë ato që thotë ai, realizohen patjetër. Tani le të shkojmë atje. Ndoshta do të na tregojë rrugën që duhet të ndjekim."

Sauli ra dakord dhe ata u nisën drejt qytetit Ramah. Ndërsa merrnin të përpjetën që të çon në qytet, takuan rrugës dy vajza që kishin dalë për të mbushur ujë në pus.

"A është njeriu i Perëndisë këtu?" pyetën ata vajzat. Dhe vajzat u përgjigjën: "Po, ja tek është paksa përpara jush. Nxitoni. Sot erdhi në qytet, sepse sot populli po pret për të që të bekojë sakrificën, përpara se të ulen për të ngrënë."

Pikturë 1-4

(Jashtë në natyrë; Samueli takon dy burrat)

Sauli dhe shërbëtori nxituan për në qytet. Të parin njeri që panë ishte Samueli, por ata nuk e dinin se ai ishte njeriu që kërkonin.

Tek e pa Saulin të vinte drejt tij, Samuelit i foli Perëndia: "Ky është njeriu për të cilin të fola. Ai do të mbretërojë mbi popullin tim." Në atë çast Sauli iu afrua Samuelit. "A mund të më tregoni ku ta gjej njeriun e Perëndisë?" pyeti Sauli. "Unë jam njeriu që kërkonin," tha Samueli. "Ngjitu para meje në kodër; sot do të hani me mua. Nesër në mëngjes, do të të tregoj gjithçka që dëshiron të dish. Për sa i përket gomarëve të tu që kanë humbur tre ditë më parë, mos u mërzit se i kanë gjetur. A nuk je ti njeriu që po kërkon gjithë Izraeli?"

Sauli u habit! Si mund të dinte njeriu i Perëndisë punën e gomarëve? Dhe ç'donte të thoshte ai me, "A nuk je ti njeriu që po kërkon gjithë Izraeli?" Sauli nuk e dinte se do të bëhej mbret. Ai nuk e mendonte veten njeri të rëndësishëm. Populli donte një mbret dhe Perëndia do t'ia jepte.

Nëpërmjet mbretit të kërkuar, popullit do t'i jepej një mësim i mirë. Perëndia do t'u tregonte atyre se planet e Tij ishin shumë më të mira se planet e tyre egoiste. Ishte gabim i tyre që po shpërfillnin Perëndinë dhe që po vepronin sipas kokës së tyre. Hera herës edhe vajzave dhe djemve të krishterë duhet t'u jepet një mësim se rrugët e Perëndisë janë më të mira se rrugët e njeriut. Nëse keni shpëtuar, duhet të jetoni në mënyrën që Perëndia do që ju të jetoni. Riçardi ishte i krishterë. Ai e dinte se Perëndia donte që ai t'i bindej prindërve, mësuesve dhe rregullave të shkollës. Po, Riçardit i pëlqente të merrte pjesë në grupet e fëmijëve gangsterë. Ai s'u kish thënë të tjerëve se ishte i krishterë. Ai kishte frikë

se mos e tallnin shokët. Ai u bë anëtar kur grupi po i sillte shumë telashe mësuesit.

Veprimet e tyre po dilnin jashtë kontrollit. Një fundjavë, disa nga këta fëmijë thyen një dritare në mensën e shkollës. Riçardi ishte aty dhe ishte njeri prej fëmijëve që u kap. Ai ishte në siklet të madh. Atij i vinte turp nga vetja. Tani ai e dinte se s'duhej të ishte bërë anëtar i këtij grupi, sa kohë që ishte i krishterë. Perëndia po e përdorte këtë situatë për t'i mësuar atij që të jetonte në mënyrën që Perëndia dëshironte. Edhe vetë Izraelitët duhet ta mësonin këtë mësim. Prandaj, Perëndia u dha atyre një mbret sikundër e kërkuan vetë.

Po njeriu që do të bëhej mbret i tyre po habitej me gjithçka që po ndodhte. Ai çuditej pse po trajtohej si njeri i rëndësishëm. Kur Sauli dhe shërbëtori arritën në sallë, panë rreth 30 vetë që po prisnin të fillonin. Sauli u çudit kur atë dhe shërbëtorin e ulën në krye të tryezës të të ftuarve. Dhe jo vetëm kaq, gjellëbërësi ishte udhëzuar t'i jepte Saulit një racion të veçantë mishi.

Njeriu i Perëndisë e kishte hequr këtë copë mishi mënjane qysh kur banketi ishte planifikuar. Sauli u habit më shumë se kurrë. Në fund të fundit, ai ishte bir i një fermeri që ishte dërguar të kërkonte gomarët e humbur. Dhe ja tani, i rrethuar me njerëz, ai bisedonte me Samuelin, njeriun e Perëndisë. Atë natë, para se të nisej në shtëpi, Sauli qëndroi në shtëpinë e Samuelit.

Tek ecnin tok me Samuelin në periferi të qytetit, shërbëtorit i kërkuan të nisej përpara. Samueli donte të fliste vetëm me Saulin. "Unë kam një mesazh nga Perëndia për ty," tha Samueli.

Pikturë 1-5

(Jashtë në natyrë; Samueli vajos Saulin)

Samueli nxori nga manteli një bri të mbushur me vaj ulliri. Ai iu afrua Saulit dhe duke zgjatur dorën, ia derdhi vajin në kokën e tij.

Asokohe, vajosja ishte shenja që njeriu ishte zgjedhur për një qëllim të caktuar. Sauli po 'vajosej' që të bëhej mbret.

"Zoti të ka zgjedhur të jesh mbret i popullit të tij," tha Samueli. Për të provuar vërtetësinë e fjalëve të tij, Samueli shpjegoi se ç'do të ndodhte atë ditë. "Fillimisht, do të takosh dy njerëz afër një varri," tha ai. "Ata do të të thonë se gomarët që shkove të kërkosh u gjetën dhe se babai është i shqetësuar për ty. Pastaj ti do të takosh tre njerëz. Njëri do të mbajë tre keca, tjetri tre bukë dhe i treti një calik me verë. Ata do të të japin dy bukë. Më vonë do të takoni një grup profetësh, që luajnë në instrumente muzikorë dhe

adhurojnë Perëndinë. Perëndia do të të bashkojë më ta dhe ti do të shndërrosh në njeri tjetër."

Gjithçka dukej e çuditshme për Saulin. Dhe Samueli vazhdoi, "Kur të shihni se gjithçka po realizohet, do të mësoni se Perëndia është me ty. Brenda shtatë ditëve do të vij unë për të treguar se ç'duhet të bësh."

Rrugës për në shtëpi, Sauli pa se gjithçka po ecte sikundër i ishte thënë. Kur arriti në shtëpi, familja e pa se Sauli kishte ndryshuar. Tek ai shihej diçka e veçantë që ata nuk e shpjegonin dot. Sauli nuk u tregoi se ai ishte vajosur për t'u bërë mbret i Izraelit.

Pikturë 1-6

(Jashtë në natyrë; Samueli, turma, Sauli.)

Por një ditë kjo do të merrej vesh. Dhe kjo ditë erdhi kur Samueli, njeriu i Perëndisë, mbledhi gjithë popullin e Izraelit.

Ai u ngrit dhe tha: "Kështu thotë Zoti, Perëndia e Izraelit: 'Unë e nxora Izraelin nga Egjipti dhe ju çlirova nga duart e Egjiptasve dhe nga gjithë armiqtë. Po sot ju keni hedhur poshtë Perëndinë tuaj. Ju thoni të caktoj një mbret. Prandaj paraqituni para Perëndisë sipas fiseve dhe familjeve'."

Samueli pa rreshtat e fiseve. "Kush do të bëhet mbret?" pyeste populli. Fillimisht, u zgjodh fisi i Beniaminit. Çdo familje e fisit iu afrua Samuelit. Nga fisi u zgjodh familja Kish. Dhe së fundi Sauli u shpall mbreti i Izraelit. Po ku ishte Sauli? Ai s'dukej gjëkund! E dini ku ishte? Perëndia e dinte. Ai i tha popullit, "Sauli është fshehur midis bagazheve."

Ndoshta, Sauli ndruante apo kishte frikë nga ajo që po ndodhte me të. Njerëzit vrapuan ta gjenin dhe e sollën para popullit të Izraelit.

"E shihni atë që ka zgjedhur Zoti?" bërtiti njeriu i Perëndisë. "Nuk ka asnjë si ai në tërë popullin." Sauli ishte më i gjatë nga të gjithë njerëzit e tjerë. Ai ishte njeri i pashëm, pikërisht njeriu që populli e donte si mbret.

"Rroftë mbreti," bërtitën ata. "Rroftë mbreti! Perëndia e shpëtoftë!"

Ata ishin të gëzuar sepse ishin si kombet e tjera, me mbretin e tyre.

Tek ktheheshin për në shtëpi, të gjithë ndjeheshin të gëzuar.

Por, njeriu i Perëndisë ishte i trishtuar nga përzgjedhja e popullit. Ata duhet të kishin besuar vetëm Perëndinë. Perëndia i kishte krijuar ata, dhe u kish dhënë një status të veçantë si komb. Ai e dinte se ç'ishte më e mirë për ta, por ata donin të vepronin me mendjen e tyre.

A ju ka treguar Perëndia se edhe pse je i krishterë, hera herës ju e shpërfillni atë, duke vepruar në mënyrën tuaj? Rruga e Perëndisë është shumë, shumë më e mirë. Mos u bëni si Izraelitët. Mos u bëni si Riçardi, i cili pëlqente mendjen e vet deri sa Perëndia i dha atij një mësim të mirë. Dhe tani qetësisht në shpirtin tuaj, a do t'i kërkonit Perëndisë falje? Kërkojini Atij t'ju ndihmojë të jetoni në mënyrën që Ai dëshiron që ju të jetoni.

Nëse nuk je i krishterë, ju kurrë s'keni hequr dorë realisht nga rrugët tuaja mëkatore. Këto rrugë çojnë në ndëshkimin tuaj të përjetshëm. Zoti Jezus do që ta lini të ndryshojë jetën tuaj. Ai do ta besoni Atë që t'ju shpëtojë. Zoti Jezus mori ndëshkimin që meritoni në mëkatat tuaja. Ai vdiq për ne. Ai është i vetmi që mund t'ju ndihmojë të jetoni si duhet, në mënyrën e Zotit. A nuk do ta besoni Jezus Krishtin qysh tani? Thojini Atij: "I dashur, Zoti Jezus, e di që kam qenë në udhë të gabuar. Unë jam mëkatar. Unë kam nevojë për Ty të më shpëtosh e të më futësh në udhë të drejtë. Unë besoj se Ti vdiqe për mua. Të lutem më shpëto mua tani." Jezusi tha: "Unë jam udha" (Gjoni 14:6) Momentin që ju besoni tek Ai, ju filloni të ecni në udhën e Zotit, në udhën më të mirë, në udhën e vetme të drejtë. A nuk do të besoni në Të sot?

Aktivitetet të sugjeruara për aktivizimin e nxënësve

Jepini çdo nxënësi një copë letër të ndarë në katër pjesë (Ose jepini çdo nxënësi katër copa letre.) Kërkojini atyre të bëjnë katër vizatime.

1. Vizatoni atë që kërkonin bijtë e Izraelit.
2. Bëni një pikturë që tregon Riçardin që vepron me kokën e tij.
3. Bëni një vizatim për të treguar si ti, apo dikush tjetër që ti njeh, vepron sipas mënyrës së tij.
4. Vizatoni një pikturë që tregon një njeri që shkon në udhën e Perëndisë.

Pyetjet Përsëritëse

Pyetjet do të përdoren në takimin e ardhshëm. Pyetjet përdorini lirshëm me grupmoshat e ndryshme të fëmijëve.

1. Në mësimin tonë javën që shkoi mësuam se populli i Izraelit donte të shkonte në udhën e vet. Ç'donte populli i Izraelit?
(Donte një mbret.)
2. Pse ndihej Samueli i zhgënjyer kur ata kërkonin një mbret?
(Ai tha se Perëndia ishte mbreti i tyre. Ata e kishin gabim që kërkonin një njeri që t'i qeveriste në vend të Perëndisë.)
3. Pse e donin ata mbretin?
(Ata donin të ishin njësoj si kombet e tjera që drejtoheshin nga mbreti.)
4. Samueli i paralajmëroj ata për pasojat e kërkesës së tyre. A mund të përmendni disa nga paralajmërimet e tij?
(Mbreti do të merrte bijtë dhe bijat e tyre në luftë, do të gatuanin, madje do të bëheshin edhe skllëvërit e tij. Ai do t'u merrte fushat dhe vreshtat dhe do t'u kërkonte taksa të larta.)
5. Pse duam të shkojmë në udhën tonë dhe jo në udhën e Perëndisë?
(Ne shkojmë në udhën tonë sepse kemi lindur më shpirt mëkatar.)
6. Pse i lejoi Perëndia gomarët të humbnin rrugën? *(Që Samueli të takohej me Saulin.)*
7. Ç'i bëri Samueli Saulit si shenjë kurorëzimi?
(Ai i derdhi vaj në kokë.)
8. Ku u fsheh Sauli kur të gjithë kërkonin të shihnin mbretin e ri?
(Ai u fsheh midis bagazheve.)
9. Nëse një i ri apo e re e krishterë do të bënte një veprim të gabuar sikundër bëri Riçardi, ç'duhet të bënte ai ose ajo?
(Duhet t'i thoshte Perëndisë se pendohej dhe, t'i kërkonte Atij ta ndihmonte që të mos e bënte më.)
10. Si mund të kthehet dikush që shkon në udhën e tij në udhën e Perëndisë?
....(Ai duhet të heqë dorë nga mëkatet, t'i kërkojë Zotit Jezus Krisht ta shpëtojë.)

MËSIMI DY

MOSBINDJA E SAULIT

Shkrimi i Shenjtë:
E Vërteta Qendrore:
Zbatimet:

1 Samelit 12-15
Perëndia do të ndëshkojë mëkatin.
Për fëmijën e **pashpëtuar**: Nëse vazhdoni të mëkatoni, do të ndëshkoheni përjetë.
Për fëmijën e **shpëtuar**:
Falënderoni Zotin Jezus që ka marrë ndëshkimin tuaj.
Populli ka mbretin e vet.

Fillimi:
Ecuria e Ngjarjeve:

Samueli udhëzon popullin. VQ1
Bubullima dhe vetëtimja. VQP2
Populli pranon mëkatet - Samueli paralajmëron.
Filistejtë sulmojnë.
Sauli nuk bindet.

Pika kulmore:
Përfundimi:

"Biri juaj nuk do të jetë mbret." VQSH3
Sauli dërgon njerëz të vriste Amelkitët.
Perëndia flet me Samuelin.
Samueli vë në dukje mosbindjen e Saulit. VQP4
Samueli vret Agagun.
Samueli largohet nga Sauli, që është hedhur poshtë nga
Perëndia. VQP4

Vargu që do mbajtur mend: Psalmet 23:1 ose Psalmet 23:2

Mjete vizive: Përdorni piktura 2-1-5.

MËSIMI

Pikturë 2-1

(Sfond jashtë në natyrë; turma; Sauli; Samueli)

(Gjithë entuziazëm)

"Urra! Rroftë mbreti! Mbretin e shpëtoftë Perëndia!" Më në fund Izraelitët kishin mbretin e tyre! Sauli nuk ishte më djali i ndrojtur i fermerit. Ai grumbulloi një ushtri me 330,000 vetë që mposhti Amonitët, të cilët sulmuan vendin e tyre. Populli mendonte se ishte një mrekulli të kishë një mbret që do t'i drejtonte ata në beteja të ndryshme.

Pas fitores së betejës, Samueli i thirri gjithë njerëzit në Gilga. Ishte koha për të bërë një njoftim të veçantë. "Shikoni mbretin tuaj," thirri Samueli. "Ashtu sikundër kërkuat, Zoti ju ka dhënë një mbret." Në njoftim ndihej edhe paralajmërimi solemn. "Gjithçka do të shkojë mirë me ju në qoftë se e doni dhe nuk ngrini krye kundër urdhërimeve të Zotit. Por në rast se nuk i bindeni zërit të Zotit dhe kundërshtoni urdhërimet e Tij, atëherë dora e Zotit do të ngrihet kundër jush, ashtu siç është ngritur kundër etërve tuaj." (Mësues, nëse preferoni lexoni: 1 Samuelit 12:13-15).

Mesazhi i Perëndisë ishte shumë i qartë. Në Bibël shikojmë se i njëjti mesazh është edhe për mua e ty. Të gjithë që nuk i binden Perëndisë ndëshkohen. Ndoshta, ju mendoni se mosbindja nuk është aspak mëkat. Në të kundërt. Kujtoni se ç'ndodhi në kopshtin e Edenit? Në kopsht jetonin Adami dhe Eva. Ata ishin të mirë deri në momentin që shpërfillën Perëndinë. Perëndia ju kishte thënë të mos hanin nga frytet e një peme të veçantë. Por ata që të dy bënë të kundërtën. Ata që të dy nuk iu bindën urdhrit të Perëndisë. Ky ishte mëkati i parë i njeriut. Perëndia i ndëshkoi ata. Duke qenë se Adami dhe Eva u bënë mëkatarë, çdo njeri qysh atëherë lind mëkatar. Secili nga ne lind me një zemër që nuk do t'i bindet Perëndisë. Bibla na quan "fëmijë të mosbindjes". Efesianëve 2:2. P.sh., Perëndia na ka thënë të nderojmë dhe t'ju bindemi prindërve tanë (Eksodi 20:12). Nëse veprojmë ndryshe, shpërfillim urdhërimet e tij dhe kështu mëkatojmë.

Perëndia na paralajmëron se do ta ndëshkojë gjithmonë mëkatin, ashtu sikundër paralajmëroi Izraelitët.

Po, populli e dëgjoi paralajmërimin e folur nga Samueli. Perëndia donte që ata të ishin

plotësisht të sigurt se ajo që thoshte Samueli ishte e vërtetë. Ja ç'tha ai:

(Mësues, është mirë të lexoni 1 Samuelit 12:16-17).

"Prandaj tani ndaluni dhe shikoni këtë gjë të madhe që Zoti do të bëjë para syve tuaj. A nuk jemi vallë në kohën e korrjes? Unë do të kërkoj ndihmën e Zotit dhe ai do të dërgojë bubullima dhe shi; kështu do të kuptoni dhe do të shihni se e keqja që keni bërë duke kërkuar një mbret për ju, është e madhe në sytë e Zotit." "Bubullima dhe shi?" mendonte populli. "Kurrë s'kishte rënë shi në këtë kohë të vitit."

Samueli kishte thënë paralajmërimin e Perëndisë dhe tani po lutej. Qielli u mbulua me re. Dielli u vesh nga re të zeza.

Qielli flakëronte nga vetëtimat. Filluan bubullimat. Ç'furtunë! Njerëzit u tmerruan. Ishte një paralajmërim i vërtetë nga Perëndia.

Dhe tani njerëzit ishin të gatshëm të dëgjonin fjalën e Perëndisë. "Ne kemi mëkatuar kundër Perëndisë," klithën ata. "Lutu për ne, ndryshe do të vdesim."

Tanimë, ata e dinin se kishin dashur të jetonin në mënyrën e tyre dhe jo në mënyrën e Perëndisë. "Shërbejini Zotit me të gjithë zemrën tuaj," u jepte zemër Samueli. "Zoti nuk do ta braktisë popullin e tij, sepse ishte parapëlqimi i Tij që t'ju bëjë popullin e vet. Sa për mua, mos ndodhtë kurrë që unë të mëkatoj kundër Zotit duke hequr dorë nga lutjet për ju; përkundrazi, do t'ju tregoj rrugën e mirë dhe të drejtë. Por në rast se vazhdoni të bëni të keqen, si ju ashtu edhe mbreti juaj do të flakeni tej."

Perëndia edhe për ju ka sot një paralajmërim. Ai ju paralajmëron se nëse nuk keni shpëtuar nga mëkatet, nuk do të shkoni kurrë në qiell. Pse i ndëshkon Perëndia mëkatarët në këtë mënyrë? (Lejoni nxënësit të japin mendimet e tyre.)

Kjo sepse Ai është i shenjtë. Që do të thotë se Ai është i pastër dhe i përsosur. Ai kurrë s'mëkaton. Gjithçka që Ai bën është e drejtë. Perëndia nuk e lejon mëkatin atje ku është Ai vetë. Ai nuk e neglizhon kurrë mëkatin. Madje, edhe paudhësitë e vogla s'i quan kurrë të parëndësishme. Ai e urren kaq shumë mëkatin sa ndëshkon çdo lloj të tij. Ai do të ndëshkojë për jetë ata që nuk i binden Atij.

Ndoshta po mendoni dhe po thoni me vete, "Unë nuk e shpërfill Perëndinë." A ju ka ndodhur të gënjeni dikë për t'i shpëtuar ndëshkimit? Alisona theu vazën e kristaltë në komo dhe për

këtë fajësoi vëllanë e saj të vogël. Ajo gënjeu. Perëndia thotë në Bibël: "Nuk do të bësh dëshmi të rreme kundër të afërmit tënd." (Eksodi 20:16) Kjo do të thotë, "Të mos thuash gënjeshtër për të tjerët." Duke gënjyer apo shpërfillur prindërit, ju shpërfillni Perëndinë. Perëndia u paralajmëron të hiqni dorë nga mëkati, t'i kërkonit Atij t'ju falë e t'ju shpëtojë. Paralajmërimi i Perëndisë është serioz. Ai do të ndëshkojë mëkatin. A ia keni vënë veshin këtij paralajmërimi?

Pikturë 2-2

(Jashtë në natyrë. Sauli me ushtarët. Altari. Samueli.)

Për një periudhë kohe, Izraelitët e dëgjuan fjalën e Perëndisë. Mbreti Saul vazhdonte të sundonte mbi popull.

Fare pranë kufijve të Izraelit jetonin Filistejtë. Për një kohë të gjatë Filistejtë e fuqishëm kishin qenë armiqtë e Izraelit. Tani dukej sikur do të zhvillohej një luftë masive, sepse Filistejtë kishin grumbulluar një ushtri të madhe. Kur njerëzit e Saulit panë qerret, radhët e kalorësve dhe mijërat e luftëtarëve, u hyri frika në palcë.

Disa prej tyre vendosën të shpëtonin para se të fillonte beteja. Ata shkuan të fshiheshin në guva, male apo thellësi të pyllit. Edhe ata që qëndruan me Saulin po dridheshin nga frika. Ata prisnin nga mbreti i tyre të bënte diçka për ta.

Por Sauli nuk dinte ç'të bënte! Atij i ishte thënë të priste shtatë ditë priftin Samuel. Prifti do të bënte një flijim dhe do të lutej para fillimit të betejës. Vetë mbreti nuk kishte të drejtë të ofronte flijime. Kjo ishte vetëm detyra e priftit. Perëndia kishte udhëzime të prera se kush duhej të ofronte flijime. Në ditën e shtatë, Mbreti Saul nuk priti dot më. Ai e ofroi vetë flinë. Në këto çaste, sikundër kishte premtuar erdhi Samueli.

"Ç'ke bërë kështu," klithi ai. "Oh, Samuel," tha mbreti. "Prita shtatë ditë dhe ti nuk erdhe. Ushtarët po më largoheshin. Filistejtë po afroheshin. S'mund të prisja më dhe ofrova olokastin."

"Ti ke vepruar pa mend," tha Samueli. "Nuk ke respektuar urdhrin e Perëndisë. Për shkak të mëkatit tënd, Perëndia ka zgjedhur një mbret tjetër. Djali juaj nuk do të jetë mbreti i ardhshëm." Samueli u kthye prapa dhe u largua.

Zemra e mbretit Saul u pikëllua. Ç'shpresa ushqente ai për djalin e tij trim, Jonathan. Tani Jonathani s'do të bëhej kurrë mbret. Dhe kjo për faj të Saulit. Ai po ndëshkohej. Dhe ai e meritonte ndëshkimin, sepse nuk kishte zbatuar urdherin e Perëndisë. Ai kishte mëkatuar. Perëndia gjithmonë do ta ndëshkojë mëkatin.

Çdokush e meriton ndëshkimin e Perëndisë, sepse çdo kush ka mëkatuar. Bibla thotë, "Të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë." (Romakëve 3:23) Po a e dini se disa njerëz nuk do të ndëshkohen kurrë për mëkatet e tyre? E dini se kush janë ata? Le t'u jap disa përgjigje të mundshme. Më thoni nëse janë të sakta ose jo.

"Fëmijët nuk ndëshkohen kurrë për mëkatet e tyre - e saktë e pasaktë?"

(Lejoni fëmijët të përgjigjen.)

Përgjigjja është e pasaktë, sepse Bibla thotë të gjithë kanë mëkatuar - madje edhe fëmijët. Të gjithë kanë mëkatuar, kështu të gjithë meritojnë të ndëshkohen.

Një pyetje tjetër: "Njerëzit që mendojnë se janë të mirë për Perëndinë se thonë lutjet dhe lexojnë Biblën nuk do të ndëshkohen kurrë për mëkatet e tyre - e saktë apo e pasaktë? Përgjigjja është e pasaktë. Ne vetëm nuk mund të zhdukim mëkatin edhe sikur të bëjmë veprime të mira.

"Njerëzit që besojnë te Zoti Jezus Krisht nuk do të ndëshkohen kurrë për mëkatet e tyre - e saktë apo e pasaktë? Po, kjo është përgjigje e saktë. Këta njerëz i shpëtojnë ndëshkimit, sepse ata besojnë Jezus Krishtin.

Perëndia dërgoi Birin e Tij në tokë të shpëtonte njerëzit nga mëkati. Jezusi lindi i pamëkatë dhe s'mëkatoi kurrë në jetën e Tij. Por, Ai duhej të vdiste. Perëndia vuri mëkatin e miliona njerëzve te Jezusi dhe e ndëshkoi Atë për këtë. Kur po vdiste i kryqëzuar, Zoti Jezus bërtiti me zë të lartë: "Perëndia im, Perëndia im, përse më ke braktisur?" (Mateu 27:46) Ai u nda nga Ati i Tij Qiellor, sepse Ai po vuante ndëshkimin për mëkatet tona. Meqenëse Jezusi mori ndëshkimin, çdokush që beson tek Ai shpëtohet nga ndëshkimi i përjetshëm që meriton. Nëse të ka shpëtuar, a e ke falënderuar Atë? A i ke thënë se sa shumë e do sepse Ai ka marrë ndëshkimin tënd? Çdo ditë në lutjen tuaj duhet t'i shprehni mirënjohjen tuaj. Ta falënderoni për gjithçka që ka bërë për ju. Ta falënderoni që ju ka shpëtuar përgjithmonë nga mëkati. Sauli nuk kishte shpëtuar nga mëkati. Perëndia e lejoi atë të sundonte mbi popullin e vet edhe për shumë vjet, vite që duket se nuk ishin të lumtura. Izraeli ishte në luftë të përhershme me Filistejtë dhe Amalekitët. *(Hiqeni Saulin)*

Pikturë 2-3

(Pallati; Samueli dhe Sauli.)

Perëndia kishte premtuar se një ditë do t'i ndëshkonte Amalekitët. (Eksodi 17:8-16) Vite më

parë ata ishin përpjekur të zhduknin popullin e Perëndisë, fëmijët e Izraelit, tek udhëtonin nga Egjipti në tokën ku banojnë sot. Dhe tani kishte ardhur koha të ndëshkoheshin për atë që kishin bërë.

Një ditë Samueli erdhi te Mbreti Saul dhe i tha atij, "Dëgjo mesazhin e Zotit. Shko, vendos shfarosjen e Amalekitëve. Shfaros njerëzit, kafshët, *gjithçka* - mos lerë gjë të gjallë."

Hera herës Perëndia sjell ndëshkime të tmerrshme mbi jetën e njerëzve, si dhe ndëshkime që njerëzit i marrin me vete kur vdesin.

Sauli grumbulloi me mijëra ushtarë dhe shkoi në luftë. Amalekitët u mundën plotësisht. Sauli u kënaq me veten. "Unë kam bërë gjithçka që kërkoi Perëndia," mendonte ai me vete.

Po a kishte zbatuar Sauli urdhrin e Perëndisë për të shfarosur gjithçka? Natën pas betejës, Samueli ishte shumë i shqetësuar.

Pikturë 2-4

Atë nuk zinte gjumi. Ai u lut gjatë gjithë natës. Perëndia i kishte thënë se mbreti nuk i ishte bindur.

Pikturë 2-5

Të nesërmen herët në mëngjes, Samueli shkoi të gjente Mbretin Saul. Sauli dukej i shqetësuar.

"Kam bërë gjithçka që më tha Zoti," tha ai. "Në është kështu," tha Samueli, "Ç'është kjo blegërimë delesh që më vjen në vesh dhe kjo pëllitje lopësh që po dëgjoj?" "Oh, këto janë kafshë që ua kemi marrë Amalekitëve, sepse populli kurseu pjesën më të mirë të deleve dhe lopëve për t'i ofruar si flijime Perëndisë, por pjesën tjetër e kemi shfarosur të gjithë."

Dhe Samueli i tha Saulit: "Mjaft! Perëndia të dërgoi të shfarosje tërësisht Amalekitët e këqij. Pse nuk e bërë këtë?" "Por unë iu bindja zërit të Perëndisë," u përgjigj Mbreti Saul. "Unë i shfarosa ata dhe solla mbretin Agagun. Populli mori gjërat më të mira për t'i bërë flijime."

"Oh, Saul! Ç'paskë bërë?" Perëndia i kishte thënë atij të shfaroste gjithçka që i përkiste Amalekitëve, përfshirë edhe mbretin e tyre. Sauli nuk i ishte bindur Perëndisë, por nuk e pranonte. Ai pretendonte se kishte vepruar, sikundër ishte urdhëruar. Ai orvatej të fajësonte të tjerët. Ndoshta, ai se kuptonte se mënyra si kishte vepruar ishte e gabuar. Ndoshta, ai mendonte se kishte vepruar drejt duke sjellë kafshë për t'i bërë flijime Zotit. Por ai e kishte gabim. Ndoshta, edhe ju mund të shpresoni se Perëndia do të shikojë

vetëm anët tuaja të mira, duke harruar mëkatit që ju fajëson. Por sado mirë që të silleni, s'mund të arrini nivelin që kërkon Perëndia. Nëse nuk i kërkoni Birit të Tij t'ju shpëtojë, do të ndaheni përjetësisht nga Perëndia në një vend që Bibla e quan Ferr. Këtë nënkupton Perëndia kur thotë: "Paga e mëkatit është vdekja." (Romakëve 6:23) Është gjë serioze të shpërfillësh Perëndinë. Dhe ja ç'i tha Samueli Mbretit Saul: "Por çfarë do Perëndia më shumë - flijimin apo bindjen? Bindja është më e mirë se çdo flijim që mund të ofroni!" tha Samueli. "Duke qenë se ke hedhur poshtë fjalën e Perëndisë, edhe Ai të ka hedhur poshtë si mbret."

Mbreti Saul tha se ndjente keqardhje. Ai iu lut Samuelit ta falte. Por ai s'ndjente pendim të vërtetë. Ai kishte frikë nga populli. Mbreti Agag duhet të ishte vvarë, ndërsa ai e mbajti atë rob për të treguar se kishte fituar betejën kundër Amalekitëve.

Vetë Samueli mori një shpatë dhe vrau mbretin e keq Agag. Pastaj u largua për në Ramah dhe s'erdhi ta shihte më Saulin. Por ai ishte i pikëlluar. Ai çdo ditë vajtonte për mëkatit e Saulit. Perëndia ishte i pakënaqur nga Sauli. Ai u largua prej tij. Ai e la atë pa ndihmë e bekim. Ç'gjë e tmerrshme kur dikush ndahet nga Perëndia! Pse i ndodhi kjo Saulit? Sepse ai nuk iu bind Perëndisë. Perëndia do të bëjë të njëjtën gjë me ata që nuk janë shpëtuar. Nëse nuk je shpëtuar, mëkati të ndan nga Perëndia. Nëse vazhdoni të mëkatoni, duke mos ju bindur Perëndisë, do të ndëshkoheni për mëkatit tuaj për jetë.

Nëse ndjen keqardhje të vërtetë, mund t'i shpëtosh ndëshkimit. Si mund të shpëtosh? A beson se Jezus Krishti u ndëshkua në kryq për mëkatet e tua? A beson se Ai është përjetësisht i gjallë dhe se është i vetmi që mund të të shpëtojë? Atëherë thuajti Atij se do të heqësh dorë nga mëkati. Thuajti Atij se mbështetesh tek Ai të të shpëtojë nga ndëshkimi që meriton. Thuajti Jezus Krishtit se i besoni Atij si Zotit dhe Shpëtimtarit tënd. Nëse e bën këtë, ti do të shpëtohesh për jetë. Nuk do të ndahesh nga Zoti, sepse Jezus Krishti mori ndëshkimin për mëkatet e tua i kryqëzuar në kryq. A do t'i besosh sot Atij? Bibla thotë, "Beso në Zotin Jezus Krisht dhe ti do të shpëtohesh." (Veprat 16:31)

Aktiviteti i Sugjeruar për Aktivizimin e Nxënësve

Përgatisni copa letre për t'i vendosur në flanelograf me fjalët (shkruani fjalët e

mëposhtme në dërrasën e zezë apo në copa letre):

Mosbindje
Ndëshkim
Paralajmërim
Shpëtim

Një fjalë më tre shkronja mund të shihet në fjalët e mësipërme. Shkronjat nuk janë të renditura njëra pas tjetrës. Nxënësve të vegjël u thoni se fjala fillon me shkronjën "M".

Fjala është "**Mëkat**".

Plotësoni katër fjalitë e mëposhtme, duke vendosur fjalët që mungojnë:

Perëndia thotë se mosbindja (**është**) **mëkat**.
Perëndia na paralajmëron (**rreth**) **mëkatit**.
Biri i Perëndisë mori ndëshkimin (**për**) **mëkatin**.
Fëmijët e krishterë kanë shpëtuar (**nga**) **mëkati**.

Shkruani fjalët e mëposhtme. Kërkojini nxënësve të zgjedhin fjalët e përshtatshme për vendet e lëna bosh: **nga; në; rreth; nuk është; për; është**.

Pyetjet Përsëritëse

1. Ne mësuam rreth disa kombeve që luftonin kundër Izraelitëve. Mund të përmendni një prej tyre. (*Amonitët, Filistëjtë, Amalekitët.*)
2. A mund të përmendni edhe një tjetër? (*Përdoreni këtë pyetje nëse organizoni konkurs mes dy skuadrave.*)
3. Pse është mëkat të mos ju bindesh prindërve? (*Nëse nuk u bindemi prindërve, ne shkelim urdhrin e Perëndisë, sepse Ai ka thënë: "Nderoni (ose binduni) prindërve."*)

4. Pse u habitën dhe u frikësuan njerëzit kaq shumë nga bubullimat? (*Ata e dinin se ishte një paralajmërim nga Perëndia, sepse nuk ishte koha e bubullimave.*)
5. Si na paralajmëron Perëndia sot rreth mëkatit tonë? (*Ai na paralajmëron në Bibël si dhe nëpërmjet mësuesve dhe predikuesve që na mësojnë ç'thotë Bibla.*)
6. Ç'bëri Mbreti Saul - veprim që duhet ta bënte prifti dhe jo mbreti? (*Ai ofroi olokaustin.*)
7. Cili ishte ndëshkimi i Perëndisë ndaj Saulit për shpërfilljen e Fjalës së Tij? (*Biri i tij s'do të bëhej më kurrë mbret i Izraelit.*)
8. Si e mësoi Samueli se Sauli sërish kishte shpërfillur Perëndinë? Se nuk kishte shfarosur tërësisht Amalekitët? (Perëndia i kishte thënë atij. Më vonë dëgjoji zhurmën e kafshëve. Sauli i tregon atij rreth mbretit Agag.)
9. A ishte Sauli i gatshëm të pranonte mëkatin dhe mosbindjen? T'i kërkonte Perëndisë falje? (*Jo. Ai u orvat të fajësonte të tjerët. Ai tha se kishte vepruar drejt.*)
10. A mjafton të themi vetëm më fal, sikundër bëri Sauli? Shqiptimi i kësaj fjale, nënkupton faljen e mëkateve tona? (*Nëse kërkojmë falje, ajo duhet të jetë me të vërtetë falje e ndjerë. Ne duhet të pendohemi, të heqim dorë nga mëkati, të bëhemi tjetër njeri. Ne duhet t'i drejtohem vetëm Zotit Jezus që të na shpëtojë nga mëkatet.*)

MËSIMI TRE

PERËNDIA ZGJEDH MBRETIN

Shkrimi i Shenjtë:	1 Samueli 16
E Vërteta Qendrore:	Perëndia e shikon dhe e njeh zemrën tuaj.
Zbatimet:	<p>Për fëmijët e pashpëtuar: Perëndia e sheh se Zemra juaj është mëkatore. Ju keni nevojë për Perëndinë të ndryshojë jetën tuaj e t'ju japë një zemër të re.</p> <p>Për fëmijët e shpëtuar: Perëndia e sheh se keni zemër të drejtë, sepse Jezusi ju ka shpëtuar. Nëse mëkatoni, duhet t'i rrëfehëni Perëndisë.</p>
Fillimi:	Samueli mban zi për Saulin.
Ecuria e ngjarjeve:	Perëndia flet me Samuelin. VQ1 Perëndia e dërgon Samuelin në Bethlehem. Samueli shikon Eliabin. VQ2 Samueli shikon edhe gjashtë vëllezërit e tjerë. VQP3 "A janë këta gjithë bijtë e tu?" David - bariu. VQP4 Davidi thirret të kthehet në shtëpi. Davidi zgjidhet nga Perëndia. VQP5 Davidi vajoset. Davidi kthehet te kopeja e dhëve. VQSH6 Sauli dërgon të thërrasin Davidin.
Pika kulmore:	Davidi luan muzikë për Saulin.
Përfundimi:	Sauli dhe Davidi së bashku në pallat. VQP7
Vargu përmendesh:	Përsëritni vargun 1. Shpjegojeni atë sërish. Ose Psalmi 23:3
Mjetet vizive:	Piktura 3-1-6

Mësimi

Pikturë 3-1

"Samuel, pse dukesh kaq i trishtuar?" Perëndia po i fliste Samuelit.

"Deri kur do të mbash zi për Saulin, kurse unë e kam hedhur poshtë që të mos mbretërojë mbi Izrael? A e mbani mend pse Perëndia e hodhi poshtë Saulin?"

(Lërimi nxënësit të tregojnë mëkatet e Saulit.)
Sepse Sauli mëkatoi. Ai nuk kishte bërë atë që i kishte thënë Perëndia. Është e vërtetë se ai shprehu keqardhje, por Perëndia e dinte se ç'kishte ai në zemër. Perëndia e dinte se ai donte të shkonte në rrugën e tij dhe jo në rrugën e Perëndisë. Perëndia di gjithçka për këdo. Ai na krijoi. Ai krijoi trupin dhe mendjen tonë. Ai sheh dhe di çdo mendim, ndjenjë apo dëshirë që ne përjetojmë. Ai e quan atë shikimin e zemrave tona. *(Vendosni letrën me të vërtetën Qendrore në krye të tabelës.)*

Perëndia e dinte pse Samueli ishte i trishtuar. Ai trishtohej nga mëkatet e Saulit. Dhe tani Perëndia do t'i ngarkonte atij një mision. "Samuel, mbushe me vaj bririn tënd dhe nisu; po të dërgoj tek Isai, Bethlehemi, sepse kam zgjedhur një mbret midis bijve të tij." "Do të marrësh një mëshqerrë me vete dhe do të thuash: "Kam ardhur për t'i ofruar një flijim Zotit. Do të ftosh Isain në ceremoninë e flijimit, unë do të të tregoj cilin bir të vajosësh." Kështu, Samueli mbushi bririn me vaj dhe shkoi në Bethlehem.

Pikturë 3-2

(Samueli, altari, Isai, shtatë bijtë e tij.)

U bënë të gjitha përgatitjet. Në ceremoni u ftuan edhe pleqtë e qytetit. Po aty ishte Isai me bijtë e tij.

Samueli s'po ia hiqte sytë Eliabit, djalit më të madh. Ai ishte i pashëm dhe shtatgjatë. Në kohën e Biblës, djali më i madh ishte më i rëndësishmi në familje. Ai ishte ky njeriu që Perëndia e kishte zgjedhur për mbret? "Ai do të bëhej një sundimtar i mrekullueshëm," mendonte Samueli. Ndoshta në formën e pëshpëritjes Samueli i tha Zotit: "Me siguri i vajosuri i Zotit është para tij." "Jo, Samuel," ishte përgjigjja e Zotit. "Mos i shiko as pamjen dhe as shtatgjatësinë, sepse Zoti nuk shikon si shikon njeriu. Njeriu shikon pamjen, kurse Zoti shikon zemrën." (1 Samuelit 16:7). Samueli ishte gabim. Ai e gjykoi njeriun nga pamja. Edhe ne shpesh veprojmë po kështu. Ne shohim dukjen dhe

veprimet e njeriut. Duke ju ndjekur nga afër shikoj se ti pëlqen të shkosh në Klubin Lajmi i Mirë, të këndosh këngë korale dhe të dëgjosh mësimet Biblike. Por, unë nuk shoh dhe nuk di gjithçka për ty. Vetëm një njeri di gjithçka - Perëndia. A i të shikon ty dhe mua se ç'jemi në të vërtetë. Ai shikon zemrën tënde dhe time. Atë që sheh Ai nuk është thjesht zemra që pompon gjak. Kur Perëndia thotë se shikon zemrën tënde, Ai do të thotë se shikon "qenien" tënde të vërtetë, "qenien" që jeton përjetësisht edhe pas vdekjes së trupit. Perëndia shikon dhe di atë që doni dhe urreni. Ai e di se ç'mendon. Ai di dëshirat tuaja. Ai di se ç'doni të bëheni. Secili prej nesh ka lindur me zemër mëkatore, kështu ne mendojmë dhe bëjmë lloj-lloj paudhësi.

E dini pse macja vepron si mace dhe jo si lepur? *(Lërimi fëmijët të përgjigjen.)*

E saktë. Vepron si mace sepse ka lindur e tillë. Ne mëkatojmë sepse kemi lindur mëkatore, kemi lindur me zemër mëkatore. Që të rregullohemi, ne kemi nevojë për një zemër të re nga Perëndia. Ne kemi nevojë për Perëndinë të na ndryshojë jetën tonë. Vetëm Ai na mundëson që t'i bindemi Atij, të bëjmë atë që është e drejtë. Perëndia shikon se disa prej nesh kanë zemër të mirë, dhe disa të tjerë zemër mëkatore, si zemra e Eliabit.

Perëndia nuk e donte Eliabin mbret. Samueli u kthye të shikonte djalin e dytë. Emri i tij ishte Abinadab. Ndoshta ai ishte personi që kërkonte Perëndia. Por jo! Mesazhi ishte i njëjtë: "Zoti nuk zgjodhi as këtë." Një nga një djemtë e Isait u hodhën poshtë nga Perëndia. Asnjëri nga ta s'do të bëhej mbret, sepse Perëndia shihte më tepër se pamjen dhe trupin e tyre të bukur. Ai dinte gjithçka për djemtë e Isait dhe Ai di gjithçka edhe për ty. Ti mund të hiqesh si i mirë para prindërve apo mësuesit, por ti s'mund të mashtrosh Perëndinë. Ai shikon krenarinë dhe xhelozinë tënde. Ai e di se ç'nxore nga goja kur nëna të çoj të flesh herët si ndëshkim. Ai e di se ç'bëre prapa shpinës së babait tënd kur s'të la të dalësh jashtë për të luajtur. Perëndia na ka urdhëruar në Bibël të nderojmë prindërit dhe ne se bëjmë këtë gjithmonë. Ti mëkaton dhe Perëndia e di. Ti s'mund t'i fshehësh Atij asnjë gjë, sepse Ai e shikon dhe e njeh zemrën tënde në të njëjtën mënyrë sikundër njihte të shtatë vëllezërit. Perëndia nuk e pranoi anjërin prej tyre. Ai kishte zgjedhur një tjetër. Po kush ishte ky? Këtë Samueli nuk arrinte ta kuptonte. A nuk e kishte çuar Perëndia në shtëpi të Isait? A nuk kishte thënë Ai se një nga djemtë e Isait do të bëhej

mbret? "Zoti nuk ka zgjedhur asnjërin prej tyre," tha Samueli. "A janë këtu të tërë bijtë e tu?"

"Është edhe një djalë tjetër," u përgjigj Isai. "Djali më i vogël." I vogli nuk ishte thirrur në ceremoninë e flijimit. Asokohe, në Izrael djali i vogël konsiderohej njeriu më pak i rëndësishëm në familje. "Ai është në fushë duke kullotur delet," tha i ati. Kjo ishte puna e djalit më të vogël. Emri i tij ishte David.

Pikturë 3-3 (*Davidi, delet.*)

E përfytyroni Davidin të nxirrte dhentë nga vatha, t'i çonte ato në kodrat përreth Bethlehemit? Ishte detyra e tij t'i ushqente, t'u jepte ujë dhe të kujdesej për to. Hera herës puna kishte vështirësi, sepse luanët dhe arinjët vinin vërdallë kodrave për ushqim. Por, pavarësisht sa e rëndë që ishte puna, Davidi e bënte atë me përkushtim.

Ndoshta atë ditë Davidi kishte marrë me vete edhe harpën. Harpa ishte instrumenti i tij muzikor i preferuar.

Atij i pëlqente të bënte muzikë të bukur dhe ta ekzekutonte në harpë. Ai i këndonte Zotit. Ai e donte Zotin me gjithë shpirt. Ai kishte lindur me zemër mëkatore, por tani ishte ndryshe. Davidi i kishte besuar Zotit t'i hiqte gjithë mëkatet që kishte bërë. Një ditë Davidi i tha Perëndisë, "Unë kam besim në mirësinë tënde dhe zemra ime do të ngazëllojë në çlirimin tënd." (Psalmet 13:6) Perëndia i hoqi atij mëkatet, jeta e tij ndryshoi dhe tani Davidi ishte i drejtë në sytë e Perëndisë. Perëndia të shikon edhe ty, po a je ti i drejtë në sytë e Tij sikundër ishte Davidi? A i ke besuar Zotit Jezus Krisht të ndryshojë jetën tënde, të të bëjë të drejtë në sytë e Perëndisë? Ndoshta doni që t'ju hiqen mëkatet, sikundër iu hoqën Davidit, por nuk dini si. Nëse edhe pas mësimit keni mëdyshje, ejani tek unë t'ua shpjegoj sërish. Ejani në fillim të klasës dhe uluni në një nga vendet e para. Do të jem e lumtur t'ju përgjigjem çdo pyetje që ju keni për të qenë i drejtë në sytë e Perëndisë. Ka rëndësi të jesh i drejtë sikundër ishte Davidi. (*Ndaloni për disa sekonda.*)

"David! David!" Dikush vraponte në fushë dhe thërriste. "David, të kërkojnë në shtëpi. Shpejto!" Kështu, Davidi la shpatin e kodrës dhe u nis për shtëpi.

Pikturë 3-4

Davidi ishte i shëndetshëm dhe i fortë fizikisht. Gjithkush mendonte se ai ishte edhe i bukur.

Sa e pa Samueli Davidin, e dinte se ai ishte një djalë i ri i shkëlqyer. Por, tanimë ai kishte mësuar të mos gjykonte njerëzit nga pamja e jashtme. Në atë çast Zoti i foli Samuelit.

"Ngrihu, vajose se ai është." Pse e zgjodhi Perëndia Davidin të bëhej mbret? Thjesht sepse ai ishte i pashëm, i fortë dhe trim? Apo se ishte i shkathët? Jo. E zgjodhi sepse zemra e tij ishte e drejtë në sytë e Perëndisë. Kujtoni ç'tha Perëndia: "Njeriu shikon pamjen e jashtme, kurse Zoti shikon zemrën." (1 Samuelit 16:7) Perëndia e dinte se zemra e Davidit ishte e drejtë. Davidi e donte Perëndinë. Qysh në të ri, ai i kishte besuar Perëndisë që ta shpëtonte dhe ai e dinte se Perëndia do të kujdesej për të si bariu që kujdesej për tufën. Në të vërtetë, një nga këngët që pat shkruar Davidi fillon me fjalët, "Zoti është Bariu im. E dini se ku gjenden këto vargje në Bibël? Po. Saktë. Psalmi 23, vargu 1.

A kujdeset Perëndia për ty si një bari? Perëndia nuk kujdeset nëse zemra jote është mëkatore dhe nuk është e drejtë më Perëndinë. Por Perëndia dërgoi Birin e Tij të vetën në tokë edhe për mëkatet si ti. Ai erdhi të merrte ndëshkimin e tmerrshëm për mëkatet. Ai vdiq i kryqëzuar në mënyrë që njerëzit me zemër mëkatore të falen e të fitojnë jetë të re nga Perëndia. Ai u ngrit së vdekuri dhe gjithë ata që heqin dorë nga mëkati dhe i besojnë Atij fitojnë zemra që janë të drejta në sytë e Perëndisë. Do ta besoni Jezus Krishtin të jetë bariu yt, të të shpëtojë e të të ruajë? Vetëm Ai e bën zemrën tënde të drejtë në sytë e Perëndisë. Perëndia e shikon dhe e di nëse zemra jote është e drejtë, sepse Ai shikon dhe di gjithçka.

Perëndia e dinte se cili nga djemtë e Isait do të bëhej mbret. Kur Samueli kuptoi se Davidi ishte zgjedhur nga Perëndia, mori bririn dhe derdhi vaj në kokën e tij.

Pikturë 3-5

Vajosja e një personi nënkupton se diçka e veçantë do të ndodhë me të. Bibla nuk na thotë nëse Davidi e dinte pse po vajosej. Sidoqoftë, Samueli nuk e bëri atë gjë të njohur në popull. Kur mbaroi flijimi dhe gostia, Samueli u largua për në Ramah dhe qysh atëherë ne s'kemi dëgjuar më asnjë lajm për të.

Po Davidi? A shkoi ai të jetonte në pallat? A e la ai punën si bari? Jo! Ai shkoi sërish në fushë me delet e tij.

Sa i gëzuar duhet të ketë qenë Perëndia kur pa veprimin e Davidit. Ai s'u ankua atë ditë kur e çuan përsëri me dhentë. Ai nuk tha me një zë krenar, "Tani unë jam një njeri i rëndësishëm. Gjeni një njeri tjetër të kujdeset për delet!" Davidi vazhdoi jetën e tij modeste si më parë. I ri dhe e re e krishterë, a je ti si Davidi apo mburrësh me zgjuarsinë tënde kur kalon një provim? Perëndia e sheh zemrën tënde dhe di gjithçka për ty. Ai e di se zemra jote është e drejtë, sepse i ke besuar Atij. Por kjo nuk do të thotë se s'ke për të mëkatuar më. Edhe pse s'duan, hera herës të krishterët mëkatojnë. Ne kemi fituar nga Perëndia një zemër të re, një natyrë të re. Por, duke qenë se ne kemi lindur mëkatarë, hera herës ne ende duam të bëjmë mëkate. Edhe pse mëkatet na janë falur dhe jemi të drejtë në sytë e Perëndisë, ne s'do të jemi kurrë të çliuar nga mëkati pa vajtur në qiell. Perëndia ka urrejtje kur ti mëkaton. Miqësia jote me Të prishet. Po ç'mund të bësh ti? Ti s'ke nevojë të shpëtohesh sërish. Ti duhet t'i tregosh Perëndisë se ke mëkatuar. Ai do që ti t'i tregosh gjithçka të keqe që ke bërë. Ai thotë, "Nëse pranojmë mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë të na i falë ato dhe të na pastrojë nga gjithë padrejtësitë." (1 Gjonit 1:9) I/e krishterë, nëse ke mëkatuar, kërkoi Perëndisë të të falë, të të ndihmojë të jetosh për Të sikundër bëri Davidi.

Nga dita që Davidi u vajos, Fryma e Zotit erdhi dhe qëndroi në qenien e tij. Perëndia po jetonte te Davidi, duke i dhënë atij fuqinë të bënte ato gjëra që kërkonte Perëndia të bënte. Nëse je i krishterë, Fryma e Shenjtë e Perëndisë jeton tek ty për të të dhënë fuqi, që t'i bindesh dhe të jetosh për Perëndinë.

Pikturë 3-6

(Pallati, Sauli, Davidi me harpë.)

Dikush duhet të kishte jetuar për Perëndinë, t'i ishte bindur Atij, por ai nuk e bëri këtë. Dhe ky dikush është Mbreti Saul.

Mëkati në zemrën e Saulit po rritej e rritej çdo ditë. Kjo bënte që ai hera herës të humbte kontrollin dhe shërbëtorët e tij kishin frikë se mos luante mendsh. Shërbëtorët e tij kishin një mendim. Ata i thanë mbretit: "Dërgo njërin prej nesh të gjeje një njeri që i bie mirë harpës. Kur të të trazohen mendimet, ai mund t'i bjerë harpës për të të qetësuar nervat." "Po," mendoi Sauli. "Kjo është një ide e mirë. Më gjeni një njeri të tillë," urdhëroi ai. "Unë njoh një njeri," tha një shërbëtor.

"Ai është një muzikant i madh. Ai është trim dhe i zgjuar dhe Perëndia është me të. Ai jeton në Bethlehem. I ati i tij quhet Isai." E gjeni se kush ishte? Po, Davidi.

"Më dërgo birin tënd Davidin, që është me kopenë," ishte mesazhi që mori Isai. Shumë shpejt Davidi shkoi në pallat.

Sauli e donte Davidin dhe muzikën e tij. Sa herë që Sauli ishte i shqetësuar, sillej Davidi për të luajtur muzikë për të.

Ç'gjë e çuditshme! Mbreti Saul u hodh poshtë nga Perëndia për shkak të mëkateve të tij. Një ditë ai s'do të ishte më mbret i Izraelit. Njeriu që do të zinte vendin e tij rrinte ulur pranë tij, dhe luante në harpë. Dhe Sauli nuk e dinte këtë. Sauli kishte një zemër që Perëndia e dinte se ishte mëkatore dhe nuk ishte e drejtë me Perëndinë. Ndërsa zemra e Davidit ishte e drejtë në sytë e Perëndisë. Ç'shikon Perëndia sot në jetën tuaj? Nëse s'keni besuar kurrë Jezus Krishtin, Ai shikon se keni një zemër mëkatore. Perëndia thotë se Ai njeh zemrat e gjithë njerëzve. (Veprat 1:24); "Nuk ka asnjëri të drejtë, as edhe një." (Romakëve 3:10) Me përjashtim të atyre që kanë besuar Zotin Jezus si Shpëtimtarin dhe Bariun e tyre, asnjë i ri apo e re tjetër nuk ka zemër që është e drejtë në sytë e Perëndisë. Jezus Krishti është i vetmi që mund të rregullojë zemrën tuaj. A i keni besuar Atij ndonjëherë? A mund të thoni, "Zoti është bariu im." (Psalmet 23:1)? "Unë po besoj tek Ai të më shpëtojë nga ndëshkimi për mëkatet e mia, të kujdeset për jetën time." Ti e di se nuk mund ta shpëtosh veten nga mëkati apo të ndryshosh zemrën tënde mëkatore. Ti duhet të mbështetesh tek Jezus Krishti për ta bërë zemrën tënde të re e të drejtë para Perëndisë.

A do me të vërtetë që Ai të të falë, të të japë një zemër të re? Ai do ta bëjë këtë nëse besoni tek Ai. Qetësisht në shpirtin tënd, thuaj Perëndisë se je mëkatar dhe se pendohesh vërtet për të gjitha mëkatet që Ai shikon tek ti. Falënderoje Zotin Jezus që ka marrë të gjitha ndëshkimet e tua i mbërthyer në kryq. Kërkoji të të falë dhe të të bëjë të drejtë, sikundër bëri Davidin. Ai e bën këtë. Ai ka premtuar, "Do t'ju jap një zemër të re." (Ezekiel 36:26). Një zemër që është gjithmonë e drejtë në sytë e Perëndisë.

Aktivitet i Sugjeruar për Aktivizimin e Nxënësve

Prisni nga revistat dhe përgatisni pamje të ndryshme për flanelografin. Mes tyre të ketë:- një figurë fetare, p.sh., një Peshkop ose një prift.

- një njeri që lutet.
  - një fëmijë.
  - një foshnjë.
- mundësisht njerëz nga fise Afrikane apo Amerika e Jugut.

Shkruani fjalën "**Mëkatar**" prapa çdo pamjeje. Vendosini figurat në flanelograf. Kërkojini fëmijëve t'ju tregojnë se cili nuk është mëkatar. Pamjet merrini një nga një. Tek i hiqni pamjet e zgjedhura prej tyre, tregohuni atyre fjalën "**Mëkatar**." Shpjegohuni fëmijëve se të gjithë janë mëkatarë edhe pse në pamje nuk duken të tillë.

Kur të keni hequr pamjet nga tabela, shkruani fjalën "**i shpëtuar**" para fjalës "**mëkatar**". (P.sh., në pamjen e një fëmije.) Shkruajeni në mënyrë që fëmijët të mos shohin se cilën pamje zgjedhët. Vendosini pamjet sërish në tabelë dhe pyesni fëmijët se cili është i drejtë në sytë e Perëndisë. Ata mund të zgjedhin pamjen e duhur me hamendje. Vetëm ju e dini, sepse e bëni vetë ndryshimin. Dhe sërish kumtoni mendimin: "Njeriu shikon pamjen e jashtme, kurse Zoti shikon zemrën." (1 Samuelit 16:7)

Pyetjet Përsëritëse

1. Pse ishte Samueli i pikëlluar? (*Sepse Mbreti Saul kishte mëkatuar dhe ishte hedhur poshtë nga Perëndia.*)
2. Ç'i tha Perëndia Samuelit të bënte? (*Merr vaj të vajosësh një nga bijtë e Isait.*)
3. Jepni emrin e birit të madh të Isait. (*Eliab*)
4. Samueli mendoi se Eliabi ishte ai që duhej të vajoste, sepse ai ishte i pashëm e shtatgjatë. Ç'tha Perëndia? (*Shiko 1 Samuelit 16:7*)
5. Ku ishte në këtë kohë biri i vogël i Isait? Si quhej ai? (*Ai ishte në fushë duke ruajtur delet. Ai quhej David.*)
6. Cili ishte instrumenti muzikor që preferonte Davidi? (*Harpa.*)
7. Thuaj disa fjalë të këngës që këndonte Davidi, që janë shkruar në Bibël. (*Psalmet 23 - secili nga vargjet.*)
8. Ku shkoi Davidi pasi u vajos nga Samueli? (*Në fushë, të kujdesej për dhentë.*)
9. Pse e sollën Davidin në pallatin e Saulit? (*Të luante në harpë për Saulin, t'i qetësonte atij nervat.*)
10. Cili ishte ndryshimi i madh në jetën e Saulit dhe Davidit (*Zemra e Davidit ishte e drejtë në sytë e Perëndisë, ndërsa zemra e Saulit jo.*)

MËSIMI KATËR

DAVIDI DHE GOLIATHI

Shkrimi i Shenjtë:	1 Samuelit 17:1-54.
E Vërteta Qendrore:	Bëhuni si Davidi - besoni në Perëndinë e gjallë.
Zbatimet:	<p>Për fëmijët e pashpëtuar: Rruga e vetme që të shpëtoni nga mëkati është të besoni te Biri i Perëndisë, Zoti Jezus Krisht.</p> <p>Për fëmijët e shpëtuar: Mbështetuni te Perëndia t'u japë guximin të bëni atë që është e drejtë.</p>
Fillimi:	"Ejani të luftojmë, frikacakë!"
Ecuria e ngjarjeve:	Sfida e Goliathit. Izraelitët frikësohen. VQ1 Davidi dërgohet në betejë. Goliathi sërish e sfidon Izraelin. VQP2 Davidi "Kush është ky?" Kritika e Eliabit. Sauli dërgon të thërrasin Davidin. Davidi "Zoti do të më shpëtojë." VQP3 Davidi provon koracën e Saulit. Davidi shkon të ndeshet me Goliathin. VQSH4 Goliathi "Mos jam vallë një qen?" Davidi "Erdha në emër të Zotit."
Pika kulmore:	Davidi e vret Goliathin.
Përfundimi:	Filistejtë munden. VQSH5, VQP6.
Vargu përmendesh:	Psalmet 23:2 ose 4
Mjetet vizive:	Piktura 4-1-6

Bëhuni si Davidi

Besoni në Perëndinë e gjallë

Shënime mbi gjatësinë e Goliathit:

Kuti - kuti është distanca nga bërryli deri në majë të gishtave. Zakonisht, llogaritet të jetë rreth 450 mm.
Pëllëmba - pëllëmba si rregull llogaritet si gjysmë kuti. Për lartësinë e Goliathit ne kemi përdorur shifrën e rrumbullakosur "rreth tre metra", ose "rreth 10 këmbë".

Mësimi

"Eja të ndeshemi, frikacakë. Le të dalë njeri nga ju të ndeshet me mua." (*Mësues, këto fjalë shqiptojini me zë të lartë.*) Fjalë të tilla kumbonin lart në kodër që poshtë nga lugina. "Nëse fitoj unë, të gjithë ju do të jeni shërbëtorët tanë; nëse fiton ti, ne do të jemi shërbëtorët tuaj. Sot po sfidoj trupat e Izraelit. Më jepni një burrë dhe lërnani të luftojmë." (*Mësues, ndaluni për disa çaste.*)

Po askush nuk dilte të ndeshej. Të gjithë ishin tmerruar. Njerëzit fshiheshin prapa shkëmbinje apo brenda tendave të vendosura në majë të kodrës.

Ushtarët Izraelitë shikonin gjatë luginës kampin e ushtrisë së Filistejve të ngritur në anën tjetër të kodrës.

Filistejtë kishin qenë për vite armiq të tyre dhe tani ata do të luftonin sërish kundër Izraelit. Po nuk ishte ushtria që i frikësonte ata kaq shumë. Ushtarët e tmerruar shikonin poshtë në luginë. Atje poshtë ishte ai që bërtiste kaq fort dhe u kallte atyre tmerrin. Njeri gjigand!

Ai ishte rreth tre metro i gjatë dhe shumë i fuqishëm.

(Mësues, mund të pëlqeni ta përshkruani atë "rreth 3 metra" i gjatë. Tregoni gjatësinë e tij në raport me dhomën ku jeni apo me diçka tjetër që fëmijët e njohin mirë. Shikoni shënimet e mësipërme për gjatësinë e Goliathit.)

Goliathi kishte në kokë një helmetë bronzi. Trupin e kishte të mbuluar me mburojë bronzi. Madje, edhe këmbët i kishte të mbrojtura. Ushtrën e kishte të trashë dhe të gjatë. Në mill, në krah të majtë mbante një shpatë të rëndë e të mprehtë. Emri i tij ishte Goliath.

Kush guxonte të ndeshej me një njeri të tillë që të kallte frikën? Natyrisht, jo Mbreti Saul, edhe pse ishte burri më i gjatë në Izrael. Natyrisht, as Eliabi, Abinidabi apo Shamahu, tre vëllezërit e Davidit që ishin në ushtrinë e Saulit. Asnjë ushtar Izraelit nuk mund të ndeshej me të. Ata shikonin gjigandin e fuqishëm dhe harronin se Perëndia i tyre ishte shumë, shumë më i fuqishëm. Ky gjigand ishte me të vërtetë i fuqishëm, por Perëndia i tyre ishte i plotfuqishëm Ai bënte gjithçka. I kishin harruar Izraelitët historitë që u kishin treguar prindërit dhe stërgjyshërit, historitë që tregonin se ç'kishte bërë Perëndia për kombin e tyre në të shkuarën? A nuk i kishte shpëtuar Ai nga ushtria e fuqishme Egjiptiane? A nuk kishte bërë Ai që të rrëzoheshin para tyre muret masive

të Jerikos? Ata kurrë s'mund t'i fitonin vetëm këto beteja. Kohë më parë, populli i Izraelit i kishte kërkuar Perëndisë t'i ndihmonte. Ata besonin se Perëndia mund të bënte gjëra që ishin të pamundura dhe Perëndia vërtet i bënte. Ata i kishin besuar Perëndisë, kurse ushtarët frikacakë të ushtrisë së Saulit jo. Sidoqoftë, Perëndia i tyre ishte Ai që kishte bërë qiell e tokë. Ai nuk ishte si perënditë e Filistejve që ishin bërë nga njerëz. Ata duhet t'i kishin besuar Perëndisë së gjallë për t'i shpëtuar nga Filistejtë. (*Mësues, nëse të Vërtetën Qendrore e keni të shkruar në letër, vendosni në tabelë fjalët "besoni në Perëndinë e gjallë".*)

Por asnjëri prej tyre nuk ishte përgatitur të vihej përballë gjigandit. Asnjëri në ushtri nuk besonte te Perëndia për të mundur Goliathin. Por dikush që besonte te Perëndia ishte në këtë çast në udhë e sipër për të marrë pjesë në betejë. Ky njeri kishte një zemër që ishte e drejtë në sy të Perëndisë.

Pikturë 4-1

(Jashtë në natyrë. Davidi dhe Isai.)

Po, Davidi po vinte. Pasi luajti muzikë për Saulin, Davidi ishte kthyer te dhentë e tij. Herët atë mëngjes, ai i kishte lënë delet në mbikëqyrjen e dikujt tjetër. I ati, Isai, e kishte ngarkuar të bënte një punë.

"Dua që të shkosh në kampin e betejës të shikosh si janë vëllezërit e tu," i kishte thënë i ati. "Merr për vëllezërit këtë thes me miell dhe dhjetë bukë. Çoji edhe këto dhjetë forma djathi komandantit të tyre dhe luaj këmbët." Ç'peshë për t'u mbartur! Dhe ç'rugë për t'u bërë - gati 30 km përgjatë maleve! Por Davidi iu bind me dëshirë të atit. Ai po shpejtonte drejt kampit.

Pikturë 4-2

(Davidi, Goliathi.)

Tek afrohej, ai duhet të ketë dëgjuar britmat e luftës që lëshonin të dy ushtritë. Ato ishin radhitur për betejë përballë njëra tjetrës.

Kjo gjendje kishte vazhduar gjashtë javë rresht. Ç'pamje duhet të ketë qenë për atë djalë të ri. Davidi la ngarkesën në duart e rojtarit të bagazheve dhe vrapoi për të gjetur vëllezërit e tij.

Befas, të gjithë po shikonin poshtë në luginë. Davidi u kthye të shihte gjigandin që po ecte rëndë e gjithë zhurmë drejt tyre.

Koraca e rëndë shkëlqente në diell. Vetëm koraca peshonte 50 kg. Sa të frikshme dukeshin armët e tij. (Heshta e tij ishte një dru i rëndë me

majë hekuri që peshonte gati 7 kg.) Davidi s'kishte parë kurrë një gjë të tillë më parë. Pastaj gjigandi ndaloi dhe përsëriti me zë të lartë të njëjtat fjalë që të tjerët i kishin dëgjuar çdo mëngjes dhe çdo mbrëmje për 40 ditë me radhë.

"Sot, unë sfidoj ushtrinë e Izraelit; më jepni një njeri që të luftojmë me njeri tjetrin."

Ai po sfidonte Perëndinë dhe popullin e Perëndisë. Ai besonte se zotat e Filistejve ishin më të fuqishëm se Perëndia e Izraelit. Ai besonte se madhësia, fuqia, koraca dhe armët e tij do të mposhtnin gjithçka. Por, është mëkat të mos besosh te Perëndia dhe të besosh tek dikush apo diçka tjetër. Goliathi po mëkatonte kundër Perëndisë. Edhe ti mund të jesh si ai. Kujt i beson? Kujt i beson të të shpëtojë nga ndëshkimi që meriton për mëkatet tuaja? Ndoshta, mendon se s'ke pse të shpëtohesh. Ndoshta, mendon se mund të shpëtosh veten duke u sjellë mirë. Nëse mendon kështu, bëni mëkat kundër Perëndisë, sepse në Bibël Ai thotë, "Kush i beson zemrës së tij është budalla." (Fjalët e Urta 28:26) Budallai është mëkatar që nuk beson te Perëndia. Ti duhet të jesh si Davidi, të besosh te Perëndia që të të falë mëkatet.

(Mësues, vendos para fjalëve "besoni në Perëndinë e gjallë" fjalët "Bëhuni si Davidi".) Askush tjetër, veçse Perëndia e bën këtë për ty. Goliathi ishte i marrë që besonte te fuqia e tij dhe zotat e paqenë.

(Statujat që adhuronin Filistejtë nuk ishin të gjalla dhe s'mund të bënin gjithçka për ta.)

"Unë të sfidoj; dil të luftojmë së bashku," bërtiste sërish Goliathi. Davidi e dëgjoi gjëmimin e zërit të Goliathit. Disa nga ushtarët e tmerruar Izraelitë u larguan me vrap. Davidi u tërbua nga inati.

"Po kush është ky Filiste, që guxon të sfidojë ushtrinë e Perëndisë të gjallë?" pyeti me zë të lartë Davidi. Ushtarët duhet ta kenë parë atë me habi. Askush në Izrael nuk kishte folur kështu, as edhe vetë mbreti. Mbreti kishte ofruar shpërblim të madh për atë që do të vriste gjigandin, por askush nuk guxonte të luftonte me të. Ndërsa Davidi mendoi të besonte te Perëndia për ndihmë. Në atë moment, Eliabi, vëllai më i madh i Davidit, foli me zemërim, "Ç'po bën këtu? Kujt ja le ato pak dele në shkretëtirë? Unë e njoh krenarinë tënde dhe ligësinë e zemrës sate. Ke zbritur këtu për të parë betejën?" Nuk ishte e lehtë të dëgjoje këto gënjeshtër, por Davidi u përgjigj qetësisht, "Ç'të keqe kam bërë unë. Unë bëra një pyetje të thjeshtë." Ai u kthye të

bisedonte me ushtarët përreth, por përgjigjja ishte e njëjtë. Ushtarët ishin tepër të frikësuar për të luftuar.

Pikturë 4-3

(Jashtë në natyrë. Mbreti Saul, Davidi)

Në këto çaste dikush e kishte njoftuar mbretin për fjalët e Davidit.

Ai dërgoi të thërrisnin Davidin.

Ai u habit nga fjalët e para të djalit të ri.

"Asnjëri të mos ligështohet për shkak të tij! Unë do të shkoj të luftoj me këtë gjigand." Davidi, një djali i ri bari, do të shkonte të luftonte me gjigandin! Kjo është e pamundur!

"Ti nuk mund të shkosh të luftosh kundër këtij Filisteu. Ti je akoma djalosh, ndërsa ai është një luftëtar qysh në rininë e tij."

Por Davidi ishte i bindur se kishte të drejtë. Ai e dinte se ishte më i ri, më i vogël dhe më i dobët se gjigandi. Ai e dinte se s'kishte përvojë në ndeshje të tilla, por ai e dinte se mund të besonte te Perëndia e tij. Ai donte që edhe Sauli ta mësonte këtë. Ai tha, "Shërbëtori yt kulloste kopenë e atit të tij. Kur një luan ose një ari vinte për të rrëmbyer një dele nga kopeja, unë e ndiqja, e godisja dhe ia rrëmbeja nga goja; në qoftë se ai kthehej kundër meje, unë e kapja nga krifa, e godisja dhe e vrisja. Edhe ky gjigand Filiste do të pësojë të njëjtin fat, sepse ka fyer ushtrinë e Perëndisë së gjallë." Sauli e pa se Davidi e kishte seriozisht. Po si mund të mundte gjigandin një djalosh si Davidi? Davidi ia shpjegoi mbretit.

"Zoti që më shpëtoi nga kthetrat e luanit dhe nga putrat e ariut, do të më shpëtojë edhe nga dora e këtij Filisteu." (1 Samuelit 17:37) Davidi e dinte se Perëndia s'do ta braktiste atë kurrë. Shumë herë në të shkuarën, Perëndia i kishte dhënë atij kurajë dhe fuqi. Në raste të tilla, Davidi mund të mbështetej te Perëndia, sepse ai e kishte besuar Perëndinë si Shpëtimtarin e vet. Ai e quante Perëndinë "shpëtimi im". (2 Samuelit 22:3) Të besosh do të thotë të mbështetesh te dikush tjetër të bëjë diçka që ti vetë nuk e bën dot. A mund ta shpëtoni veten nga ndëshkimi që meritoni? Jo, s'mund ta bëni këtë. A ka njeri që mund t'i besoni shpëtimin tuaj? Po, një njeri i vetëm. Ai është Jezus Krishti, Biri i Perëndisë. Ai mori ndëshkimin për mëkatin kur u kryqëzua. A besoni se Ai vdiq për ju dhe se Ai mund t'ju shpëtojë juve? Besojeni Atë të jetë qysh sot Shpëtimtari juaj. Ai do t'ju heqë mëkatin dhe do t'ju bëjë të drejtë në sytë e Perëndisë, ashtu

sikundër bëri për Davidin. Kjo është rruga e fillimit të jetës për besimin e Perëndisë. Kur i keni besuar Atij shpëtimin tuaj, ju mbështeteni tek Ai për gjithçka, madje edhe për guxim.

Kështu veproni edhe Davidi. Ai u lut ta lejonin të shkonte të ndeshej me gjigandin. Më në fund Sauli i tha, "Shko dhe Zoti qoftë me ty." Por para se të lejonte Davidin, ai solli parzmoren e tij. "Ti ke nevojë për këtë," tha ai.

Davidit i veshën shpejt parzmoren e rëndë të Saulit. Në kokë i vunë edhe një përkrenare. Davidi ngjeshi shpatën e Saulit mbi armaturën dhe u përpoq të ecte. Ishte e pamundur!

"Unë nuk mund të eci me këtë armaturë, sepse nuk jam mësuar me të." Davidi i hoqi nga trupi të gjitha.

Ai do të merrte ato sende që merrte me vete në fushë. Ai mori shkopin dhe hobenë, që e përdorte për të hedhur gurë për të mbrojtur delet.

Këto i mjaftonin. Nuk e di se çdo këtë menduar Sauli kur e pa Davidin të largohej. Ai e pa Davidin të kalonte ushtarët e të zbriste poshtë në luginë.

Udhës, Davidi ndaloi te një burim malor. Ai zgjodhi pesë gurë të lëmuar dhe i rrsi në çantën e bukës që i varej në mes.

Pikturë 4-4

(Jashtë në natyrë. Davidi dhe Goliathi.)

Gjigandi pa Davidin që po vinte dhe erdhi ta takonte.

Nga të dy anët e kodrës të gjithë sytë e ushtarëve shikonin lëvizjet e dy luftëtarëve. Ata panë gjigandin e fuqishëm të veshur me parzmore, me ushtën dhe shpatën e tij të madhe. Ata panë bariun e ri, pa parzmore e shpatë, ti afrohej gjigandit. Zemra me siguri që i rrihte fort. Por edhe pse mund të kishte frikë, nuk e tregonte atë.

Besimi i tij ishte vetëm te Perëndia. Ai nuk kishte besim te mbrojtja e parzmores. Ai nuk mbështetej në aftësitë e veta. Ai e dinte se ishte shumë më i vogël dhe shumë më i dobët se gjigandi Filiste. Ai e dinte se vetëm nuk mund ta mundte gjigandin. I ri dhe e re e krishterë, a keni përjetuar ndonjëherë ndjenja të tilla?

A keni ndjenjën se duhet të bëni diçka, por se bëni dot? Ndoshta, s'i keni thënë kujt në shkollë se keni shpëtuar. Ndoshta, në klasë nuk ka të krishterë të tjerë. Ti ke frikë se po ta mësojnë shokët, do të druhen të luajnë më ty. Disa edhe mund të qeshin e të tallen me ty. Është shumë vështirë t'u thuash të tjerëve se je i krishterë, por

Perëndia do t'u japë kurajën që u nevojitet. Ti s'ke pse të dalësh t'u thuash të gjithëve se je i krishterë. Perëndia do të krijojë momentet e duhura që ti të thuash se je shpëtuar. Një ditë, kur të jesh me dy a tre shokë, dikush prej tyre mund të përdorë emrin e Perëndisë si fjalë fyese, apo mund të tregojë histori të pahijshme. Ti mund ta përdorësh këtë rast, duke thënë me mirësjellje, "Më vjen keq, po s'është mirë të flasësh kështu. Unë jam i krishterë." Kjo kërkon kurajë, por Perëndia do t'ju ndihmojë ta bëni nëse e besoni Atë. Pse besonte te Perëndia edhe për Guxim, Davidi u vu përballë gjigandit. Ai kishte besim të plotë të Perëndia në mposhtjen e Goliathit.

Ata që nuk besonin te Perëndia duhet të kenë menduar se Davidi ishte i çmëndur. Kur Goliathi pa se cili po vinte të ndeshej më të, iu nxi fytyra nga inati. "Shiko se cilin dërgojnë të luftojë me mua," mendoj ai. "Një djalë të ri fshati." Kur pa shkopin në duar e Davidit, gjigandi bërtiti, "Mos jam vallë një qen që po del kundër meje me shkop në dorë?" Dhe ai e mallkoi dhe e shau Davidin. "Eja këtu dhe unë do t'ia jap mishin tënd shpendëve të qiellit dhe kafshëve të fushave." Ai kërcënoi ta vriste Davidin dhe trupin e tij ta linte ta hanin ujçërit dhe shpendët grabitqarë. *(Mësues, nëse u jepni mësim fëmijëve të vegjël, evitoni këtë referencë dhe referencën në paragrafin tjetër. Mund të lini jashtë edhe fjalinë që përshkruan Davidin që i pret kokën Goliathit.)* Ç'njeri i keq dhe i tmerrshëm! Ç'situatë e vështirë për Davidin!

Por Davidi nuk u largua. Me një zë të qartë ai iu përgjigj, "Ti po vjen me shpatë, me shtizë dhe me ushtë; kurse unë po të dal në emër të Zotit të ushtrive, Perëndisë të ushtrisë së Izraelit që ti ke fyer. Pikërisht sot Zoti do të të dorëzojë në duart e mia; dhe unë do të të rrëzoj, do të pres kokën tënde dhe do t'u jap pikërisht sot kufomat e ushtrisë së Filistejve shpendëve të qiellit dhe bishave të tokës, me qëllim që gjithë dheu të mësojë se ka një Perëndi në Izrael. Atëherë gjithë kjo turmë do të mësojë se Zoti nuk të shpëton me anë të shtizës; sepse përfundimi i betejës varet nga Zoti dhe ai do t'ju dorëzojë në duart tona."

Në këtë çast, gjigandi ishte tërbuar. Kapi fort ushtën dhe u nis drejt Davidit. Ai do të asgjësonte këtë të ri budalla që guxonte të fliste me atë gjuhë.

Në tokën gjithë pluhur dëgjohej ecja e tij e rëndë. Ndërsa ngriti dorën të hidhte ushtën e tmerrshme, u dëgjua kërcitja e parzmores.

Edhe Davidi nxitoi menjëherë. Por ai nuk vrapoi për të largohet nga beteja. Ai po vraponte të ndeshet me Gjigandin!

Ai mori një gur nga thesi, e vuri në hobe dhe duke përdorur gjithë mjeshtërinë e tij e hodhi drejt gjigandit. Guri fishkëlleu në ajër dhe e goditi Filisteun në ballë, paksa poshtë helmetës. Gjigandi ra me fytyrë për tokë si një pemë e rrëzuar, pa bërë asnjë lëvizje.

Pikturë 4-5

Davidi vrapoi, ngriti shpatën e tij të rëndë dhe i preu me të kokën. Kampioni i Filistejve kishte vdekur. Atë e kishte vrarë një djalë bari. Ushtarët Filistej nuk u besonin syve. Ata braktisën çadrat dhe ia mbathën me vrap. Izraelitët nuk kishin më frikë. Ata dolën nga vendet ku ishin fshehur duke lëshuar britma lufte. Ata ndoqën Filistejtë dhe vranë shumë prej tyre. Ushtria e fuqishme e filistejve u mund. Davidi ishte heroi i fitores. I gjithë kombi këndonte lavdinë e tij.

Po si e bëri Davidi këtë? Thjesht, duke besuar te Perëndia. Ai i kishte thënë Goliathit, "Përfundimi i betejës varet nga Zoti, dhe Ai do t'ju dorëzojë në duart tona." (1 Samuelit 17:47) Dhe ai kishte të drejtë. Ai e besonte Perëndinë dhe Ai se la kurrë në baltë. Nëse je i krishterë, besoji Perëndisë në çdo vështirësi. Ai të jep kurajë kur je vetëm. Ai të jep fuqi të hedhësh poshtë tundimin e mëkatit. Thuaji Zotit, sikundër i tha Davidi, "O Zot, Perëndia im, tek ty e kam besimin tim." (Psalmet 7:1) Dhe si Davidi, vazhdoni t'i besoni Perëndisë.

Pikturë 4-6

Ndoshta, nuk je si Davidi. Nuk i ke besuar kurrë Perëndisë të të shpëtojë nga mëkati. Ti nuk e mposht dot kurrë mëkatin. Atë e bën vetëm Jezus Krishti. Ai mori ndëshkimin për mëkatin kur u kryqëzua. Perëndia e ngriti së vdekuri dhe tani ai jeton përjetësisht. Nëse i beson Atij sot, do të të falen gjithë mëkatet. Ai do të të shpëtojë dhe do të të ruajë për jetë. Kohë më vonë Davidi shkroi, "Dhe Zoti i shpëton ata, sepse kanë gjetur strehë tek ai." (Psalmet 37:40) Kjo qëndron edhe për ty sot. A do ta besosh Birin

e Perëndisë, Jezus Krishtin, si Shpëtimtarin tënd? Mund ta besosh aty në vend tek je ulur. Besojeni atë tani.

Aktivitet i sugjeruar për aktivizimin e nxënësve

Vërimi nxënësit të interpretojë historinë. Caktojini secilit një rol. Dikush në rolin e Filistejve, në rolin e Goliathit, në rolin e ushtarëve Izraelitë, në rolin e Eliabit, Abinadabit, Shamahit, Isait, Davidit, Saulit dhe armëmbajtësit. (Edhe vajzat mund të zgjidhen në role djemsh.) Ndhimojini fëmijët të kujtojnë ngjarjet e ndodhura dhe nëntekstin që ka mësimi.

Përsëritni Pyetjet:

1. Cili armik pushtonte tokën e Izraelit? (*Filistejtë.*)
2. Pse Filistejtë kishin besim se do të fitonin betejën? (*Sepse kishin gjigandin në anën e tyre.*)
3. Si ndihej ushtria Izraelite para Goliathit? (*Kishte frikë para tij.*)
4. Pse Izraelitët e kishin gabim që kishin frikë? (*Sepse ata duhet të kishin besim te Perëndia.*)
5. Pse erdhi Davidi në kampin e ushtrisë? (*T'u sillte vëllezërve ushqim.*)
6. Pse u zëmërua Davidi kur dëgjoji fjalët e gjigandit? (*Sepse ai po sfidonte Perëndinë e gjallë.*)
7. Si mendonte Mbreti Saul për Davidin që do të ndeshet me Goliathin? (*Ai mendonte se Davidi ishte tepër i ri dhe i pastërvitur për luftë.*)
8. Ç'tha Goliathi se do të bënte me Davidin? (*Do t'ua jepte shtazëve dhe shpezëve të egra trupin e tij.*)
9. Pse ishte Davidi në gjendje të mposhte gjigandin e fuqishëm? (*Sepse ai besonte se Perëndia do t'i jepte atij fitoren.*)
10. Ç'ndodhi pasi u vra gjigandi? (*Filistejtë u mundën. Davidi u bë hero.*)

MËSIMI PESË

NJË MIK DHE NJË ARMIK

Shkrimi i Shenjtë:	1 Samuel 18:1-16; 19:1-10;20
E Vërteta Qendrore:	Perëndia urdhëron fëmijët e Tij të duan njeri tjetrin.
Zbatimi:	Për fëmijët e shpëtuar : Duhet të doni çdo të krishterë.
Fillimi:	Norman dhe Xheki VQ1
Ecuria e ngjarjeve:	Jonathani dhe Davidi bëhen miq VQSH2 Sauli xheloz përpiqet të vrasë Davidin. Sauli i thotë Jonathanit të vrasë Davidin. Jonathani paralajmëron Davidin. VQSH3 Jonathani bisedon me Saulin. Sauli përsëri përpiqet të vrasë Davidin. Davidi kërkon Jonathanin. VQSH4 Davidi dhe Jonathani bëjnë plane dhe lidhin besën.VQSH5 Sauli përpiqet të vrasë Jonathanin.
Pika kulmore:	Jonathani i sjell Davidit lajme.
Përfundimi:	Davidi dhe Jonathani ndahen. VQSH6
Vargu përmendesh:	Përsërisni Psalmet 23:1,2 ose 5
Mjetet vizive:	Piktura 5-1-6

Diçka për fëmijët e

pashpëtuar: E vërteta Qendrore e zgjedhur për këtë mësim gjen zbatim për fëmijët e shpëtuar. Jemi përqendruar te kjo e vërtetë, për vetë nevojën e dhënies të plotë të kësaj të vërtete te fëmijët e shpëtuar. Sidoqoftë, në takimin javor mos i lini mënjanë, fëmijët e pashpëtuar. Ndani një mesazh të thjeshtë për ta në një pjesë tjetër të programit tuaj.

MËSIMI

Normani dhe Xheki e donin shumë futbollin. *(Mësues, nëse Klubi juaj përbëhet vetëm nga vajza apo ka pjesën më të madhe vajza, ndryshoni emrat në emra vajzash dhe lojën në hokei. Nëse klubi është i përzier, është më mirë t'i drejtoheni djemve dhe vajzat të dëgjojnë.)*

Të dy djemtë ishin portierë. Kur bënin praktikë, ata luanin në skuadra të ndryshme.

Erdhi koha për ndeshjen vjetore kundër shkollës fqinjë. Kush do të zgjidhej të luante me skuadrën? Do të luante vetëm njëri. Të dy ishin portierë dhe të dy ishin të krishterë. Ata shkronin te i njëjti Klub Lajmi i Mirë.

Një ditë para ndeshjes, lista e skuadrës u shpall në tabelën e njoftimeve. Të gjithë u grumbulluan për ta parë. Xheki çau përmes turmës për të parë listën. Emri i portierit ishte gjithmonë në krye. Oh! Ishte zgjedhur Normani. Ai u largua para se shokët ti shihnin lotët në sytë e tij. Ai ishte tepër i zhgënjyer. Ai ishte xheloz për Normanin. "S'kam për t'i folur Normanit me gojë," mendonte ai.

Atë natë në Klubin Lajmi i Mirë, ai mësoi vargun shkëputur nga Gjoni 15:12, ku Jezusi thotë, "Ta doni njeri tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve." Ai mësoi se Perëndia urdhëron fëmijët e Tij të duan njeri tjetrin.

(Nëse të Vërtetën Qendrore e keni të shkruar në letër, vendoseni atë në krye të tabelës.)

Në ndeshjen e ditës së nesërme, Normani luajti shkëlqyeshëm. Sa herë që ai shpëtonte portën e tij, Xheki dëshironte të kishte qenë vetë në portë. Sidoqoftë, ai inkurajonte skuadrën njësoj si shokët e tjerë. Kur mbaroi ndeshja, ai priti Normanin. "Luajte bukur, Norman," tha ai. Sikundër thotë Bibla, ai po mësonte t'i donte të tjerët. Në të vërtetë, ai po vepronte si një i ri, për të cilin ne lexojmë në Bibël. Emri i tij është Jonathan.

Pikturë 5-1

Jonathani ishte princ. Ai ishte i fuqishëm, i aftë fizikisht dhe shumë i zoti në përdorimin e harkut dhe shigjetës. Ai ishte një luftëtar trim dhe një udhëheqës i madh. Jonathani i besonte Perëndisë, sikundër edhe Davidi. Ai ishte djali i madh i Mbretit Saul.

Pra, ai duhet të ishte mbreti i ardhshëm i Izraelit. Po cili do të ishte mbreti i ardhshëm? Po,

Davidi. Dhe kjo sepse Sauli kishte mëkatuar, duke shpërfillur urdhrin e Perëndisë. Kështu, Jonathani s'do të bëhej kurrë mbret.

Bibla nuk na thotë nëse Jonathani e dinte se mbreti i ardhshëm do të ishte Davidi. Bibla thotë se kur Davidi vrau Goliathin, Mbreti Saul ishte shumë i kënaqur me të. Ai e ftoi Davidin në pallatin mbretëror.

Jonathani dëgjoi bisedën e të atit me Davidin dhe e dinte se ai kishte gjetur një mik. Për të s'kish rëndësi që Davidi ishte një i ri bari. Ai e donte atë jashtëzakonisht shumë. Që të provonte dashurinë ndaj tij, Jonathani hoqi mantelin që kishte veshur dhe ia dha Davidit.

Ai gjithashtu i dha Davidit rrobat, shpatën, madje edhe armën e tij të preferuar, harkun. Në atë kohë, një veprim i tillë ishte nderimi më i madh për personin. Dhurata e Jonathanit nënkuptonte, "Ti je miku më i madh i imi."

Dhënia është një shenjë e miqësisë dhe dashurisë. Nëse do një njeri, ti dëshiron që t'i japësh atij. Perëndia do që fëmijët e Tij të tregojnë dashuri ndaj të krishterëve të tjerë, duke u dhënë njerëzve nevojtarë. Disa nga të krishterët e parë e kanë bërë këtë veprim. Fill mbasi Jezus Krishti shkoi në qiell, shumë njerëz në Jeruzalem u shpëtuan. Ata ishin tani fëmijët e Perëndisë, ishin sikundër quhen nga Bibla, vëllezër dhe motra në familjen e Perëndisë. Të parën gjë që bënë këta të krishterë ishte ndarja e parave, ushqimit dhe rrobave me të varfrit. Edhe ju mund ta bëni këtë. A njihni ndonjë të krishterë që s'ka bojëra? Ti ke bojëra shumë. Jepini atij disa të ngjyrosë detyrat e shkollës. Pse të krishterët duhet t'u japin të tjerëve që duan Jezus Krishtin? Jezusi ka thënë: "Doni njeri tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve." (Gjoni 15:12) Si ju desh Jezusi juve? A nuk e la Ai qiellin për ju? A nuk dha ai gjakun e Tij të çmuar për ju? A nuk ju ka dhënë Ai jetë të përjetshme? Kur mendojmë atë që na ka dhënë Perëndia, ndihmohemi t'u japim të tjerëve, ashtu si Jonathani i dha Davidit.

Davidi jo vetëm që po kthehej në pallat me Saulin dhe Jonathanin, por ai do të bëhej një nga udhëheqësit e ushtrisë së Saulit. Çdokush ishte i kënaqur. Gjatë kthimit për në pallat pas betejës me Goliathin, gratë e qytetit dolën në rrugë për të përshëndetur mbretin.

Goliathi kishte vdekur. Filistejtë ia kishin mbathur. Beteja kishte mbaruar. Kështu, ato kërcenin dhe këndonin nga gëzimi. Mbi tingujt e

muzikës së tyre vinin fjalët: "Sauli vrau mijëshen e tij, Dhe Davidi dhjetëmijëshen e tij."

Ato ishin shumë të kënaqura që Davidi kishte vrarë gjigandin, por fjalët e tyre lavdëruese e tërbuan Saulin. Ai ishte xheloz se Davidin po e mburrnin më shumë se atë vetë. Ai ishte mbret. Ai duhej të lavdërohej. Ndoshta, në atë çast atij i lindi një mendim. "A është Davidi mbreti i ardhshëm?" Atij ju kujtuan fjalët e Samuelit, "Sepse ke hedhur poshtë fjalën e Zotit dhe Zoti të ka hedhur poshtë ty." Nëse ajo që kishte thënë Samueli ishte e vërtetë, Jonathani s'do të bëhej kurrë mbret. "A do të jetë Davidi mbret?" mendonte ai. Mendime gjithë inat e zili e pushtuan atë gjatë gjithë rrugës për në shtëpi.

Pikturë 5-2

(Pallati. Sauli, Davidi, shtiza.)

Të nesërmen, Sauli ishte sërish në ditë të keqe. Davidi mori harpën dhe filloi të luante, ashtu sikundër kishte bërë edhe më parë. Ndoshta do të qetësohet nga muzika. Por, jo! Sauli mbërtheu shtizën dhe iu afrua Davidit gjithë inat. Ai e vërtiti shtizën të vriste Davidin Por, Davidi iu shmang goditjes dy herë.

Davidi duhet të ketë pasur frikë, por më i frikësuar ishte Sauli.

Ai e kishte frikë Davidin, sepse e dinte se Perëndia ishte me djalin e ri dhe jo me të. Ai kishte frikë se mos Davidi e vriste për t'i marrë mbretërinë. Davidi nuk kishte synime të tilla. Ai mund ta vriste lehtë Saulin, por ai s'kishte ndër mend ta bënte këtë. Sidoqoftë, Sauli donte të shmangte çdo rrezik. Ai e largoi Davidin nga pallati. Në vend që të ishte një udhëheqës i madh ushtrie, ai u bë kapiten i një mijë ushtarëve. Edhe këtu Davidit i shkuan punët mbarë dhe që të gjithë njerëzit e donin atë.

Sauli kishte edhe një arsye tjetër që e largoi Davidin. Ai mendonte, "Pse ta vras unë atë, le ta vrasin Filistejtë." Madje, ai planifikoi një kurth, ku Davidi me siguri do të ishte vrarë nga Filistejtë." Po, Davidi nuk u vra. Madje Ai i fitoi të gjitha betejat.

Pikturë 5-3

(Pallati. Mbreti Saul dhe Jonathani.)

Kjo e rëndoi akoma më shumë Saulin. Ai udhëzoi të gjithë shërbëtorët që ta vrisnin Davidin. Ai thirri edhe Jonathanin dhe i tha atij të vriste Davidin.

Por Jonathani nuk mund ta bënte këtë edhe pse shpërfillte urdhrin e dhënë nga i ati. Ai duhej t'i bindej Perëndisë, sepse Perëndia na urdhëron

të mos vrasim. Si mund ta çonte në mend të vriste mikun e tij?

Pikturë 5-4

(Jashtë në natyrë. Jonathani, Davidi, gurë.)

Nga ana tjetër, Jonathani shkoi dhe paralajmëroi Davidin për rrezikun.

"Fshihu deri nesër," tha ai. "Do të flas me tim atë dhe do të të tregoj qëllimet e tij."

Tek vraponte për t'u fshehur, Davidi duhet të ketë menduar, sa mirë ishte që kishte një mik të tillë të besës. Një mik i tillë s'të lë në baltë kur je në vështirësi. A je dhe ti një mik i tillë? A je i përgatitur t'i dalësh krah një të krishteri, kur të tjerët flasin gjëra ta pakëndshme e të paqena për të? A do të luaje me Xhimin edhe kur pjesa tjetër e shokëve të shkollës kërkon që ti ta braktisësh atë? Perëndia dëshiron që të duash të krishterët e tjerë, pavarësisht nga pasojat që do të keni. Kërkojini Perëndisë t'ju ndihmojë të jeni një mik besnik si Jonathani.

Jonathani bëri sikundër kishte dhënë fjalën. Ai i kujtoi të atit ç'kishte bërë Davidi për të, veçanërisht në vrasjen e gjigandit. "Davidi s'ka bërë asgjë kundër teje. Ai ka qenë gjithmonë i dashur me ty. Pse do ta vrasësh atë?" pyeti Jonathani. Sauli dëgjoji fjalët e të birit dhe premtoi para Perëndisë se Davidi nuk do të vritej.

Davidi u kthye sërish në pallat. E kaluara u harrua. A thua? Sauli nuk e mbajti fjalën e dhënë. Ai u përpoq përsëri të vriste Davidin. Davidi u largua nga pallati dhe nga qyteti, sepse Sauli dërgoi ushtarët ta vrisnin. Davidi shkoi në Ramah, ku ishte Samueli. Ushtarët e ndoqën, por edhe atje e mbrojti Perëndia.

Në këtë kohë, Davidit i kishte hyrë frika. Ç'të bënte? Ku të shkonte? Befas, i ra ndër mend miku i tij. Jonathani do ta ndihmonte. Për këtë ai ishte i sigurt. Ai donte të ishte me Jonathanin. Kur i doni njerëzit, dëshironi që të jeni me ta. Fëmijët e Perëndisë duhet të tregohen të dashur me njëri tjetrin kur janë me të krishterë të tjerë. Ku mund ta kaloni kohën me të krishterë të tjerë?

(Mund të lini fëmijët të bëjnë sugjerimet e tyre. Ata mund të sugjerojnë në kishë, në Shkollën e së Dielës, në Klubin Lajmi i Mirë.)

Ju duhet të rriini me njerëzit e tjerë që duan Zotin Jezus Krisht. Ka rëndësi të takoheni me të krishterë, të jeni miq me ta në çdo vend. E dini se ç'ndodh kur takoheni me ta? Do të shihni se s'keni pse t'i përballoni problemet i vetëm. Shpesh ju ndihmon, kur problemet që keni i ndani me të krishterë të tjerë. Ndoshta keni një

problem dhe duket sikur asnjëri se çan kokën. Dua që ta dini se unë ju dua dhe dëshiroj t'ju ndihmoj. Ejani tek unë pas mësimi, ose në çdo kohë dhe më thoni se doni të bisedoni për problemin që keni. Do të gëzohem të bisedoj me ju. Kur keni miq të krishterë që ju duan, vështirësitë kalojnë më lehtë. Këtë e dinte edhe Davidi, prandaj ai shkoi me të shpejtë te Jonathani.

"Jonathan, të lutem më trego, çfarë kam bërë? Cili është faji im dhe cili është mëkati im kundër atit tënd, që ai kërkon jetën time." "Të të vrasë?" thirri i habitur Jonathani. "Ti nuk ke për të vdekur. Im atë nuk bën asnjë veprim të madh apo të vogël pa ma njoftuar mua. Nuk është e vërtetë, David." "Po është e vërtetë," tha Davidi me një zë të mbushur me trishtim. "Yt atë e di me siguri që unë gëzoj hirin tënd. Ai nuk do që ti të shqetësohesh, kështu ai e ka mbajtur të fshehtë nga ty. Por, ja ku po të them Jonathan, mua nuk më ndan nga vdekja veçse një hap."

Jonathani e shihte se Davidi ishte i frikësuar me të vërtetë. Ai donte ta ndihmonte. "Ç'do që të bëj unë," pyeti ai. "Unë kam një plan," tha Davidi. "Ja, nesër fillon hëna e re dhe unë duhet të ulem në tryezë me mbretin. Por ti më lër dhe unë do të fshihem në fshatra deri në mbrëmjen e ditës së tretë. Në qoftë se atit tënd i bie në sy mungesa ime, ti do t'i thuash se ka shkuar në Bethlehem për kremtimin vjetor të flijimit. Në qoftë se thotë "mirë" unë kam për të shpëtuar, nëse zëmërohet, dije se ka vendosur të më vrasë. Tregohu, pra i mëshirshëm sepse ke lidhur besën para Perëndisë. Në rast se kam ndonjë faj, vritmë ti. Pse duhet të më çosh tek yt atë?"

Ndoshta, ky ishte një rast për Jonathanin. Miqësia me Davidin po e fuste atë në telashe me të atin dhe marrëdhëniet me të mund të keqësohen shumë lehtë. Përveç kësaj, dukej se tanimë ai e dinte se Davidi do të bëhej mbret në vend të tij. Po ta vriste Davidin, do të ishte ai që do të bëhej mbret. "Kurrë, kurrë," gati bërtiti Jonathani. Ai kishte lidhur besën dhe s'mund ta shkelte atë. Fëmijët e Perëndisë duhet të duan njeri tjetrin, duke mos shkelur kurrë premtimet e bëra. Nëse i premtuat Shkoanës se do të shkoni në takimin sportiv të shkollës, mbajeni fjalën e dhënë edhe nëse në TV shfaqet programi juaj i preferuar. Miqtë e vërtetë bëjnë gjithçka për të mbajtur fjalën e dhënë. Kishte edhe një arsye pse Jonathani s'do ta cënonte kurrë Davidin. Kjo ishte se ai realisht e donte Davidin. Ai në asnjë mënyrë s'mund të shihte dëmtimin e Davidit.

"Dëgjo," tha ai. "Po ta dija që im atë ka vendosur të ta bëjë të keqen, nuk do ta tregoja ty? Eja të bëjmë planet tona."

Duke shëtitur ndër fusha, Jonathani i tha Davidit se ai do ta njoftonte atë për çdo gjë që do të ndodhte. Ai iu lut Davidit të tregohej e dashur me të dhe familjen e tij. Atë ditë ata ripërtërinë besën e dhënë. Ishte e vështirë të dije se çdo ndodhte në të ardhmen. A do të ishin në gjendje të takoheshin përsëri? Mund të ishte e rrezikshme për Jonathanin t'i sillte Davidit lajme. Por, Jonathani kishte një plan.

"Pasnesër mbrëma, prit prapa grumbullit të gurëve të mëdhenj," tha Jonathani. "Unë do të hedh tre shigjeta përbri gurit sikur të gjuaja në shenjë. Pastaj do të dërgoj një djalë të mbledhë shigjetat. Dhe ja tek është sekreti. Nëse i them djaloshit: 'Shiko, shigjetat janë nga ana jote', atëherë eja. Në qoftë se i them djaloshit, 'Shiko, shigjetat janë matanë teje,' atëherë shko, sepse Zoti të bën të ikësh."

Kështu, që të dy miqtë u ndanë më njeri tjetrin. "Mos harro ç'biseduam," tha Jonathani duke ikur. "Zoti qoftë dëshmitar midis teje dhe meje për gjithnjë."

Në gostinë e hënës së re, mbreti u ul për të ngrënë. Në tavolinë ishin ulur Jonathani dhe Abneri, kapiten i ushtrisë. Vendi i Davidit ishte bosh. Sauli e vuri re, por ditën e parë nuk tha gjë. Në ditën e dytë të gostisë, Sauli i tha birit të vet "Pse biri i Isait nuk erdhi për të ngrënë as dje, as sot?" Jonathani i foli të atit për festën në Bethlehem.

(Ne nuk e dimë nëse Davidi shkoi në Bethlehem. Sidoqoftë, ai kishte kohë të shkonte atje dhe të kthehej.)

Sauli u zemërua shumë me Jonathanin dhe ai i tha atij, "Sa të jetë ai gjallë ti nuk bëshesh mbret. Dhe tani dërgo ta marrin dhe sille tek unë, sepse ai duhet të vdesë." "Pse duhet të vdesë? Çfarë ka bërë?" pyeti Jonathani.

Sauli u zemërua kaq shumë sa vërtiti ushtën kundër të birit për ta vararë. Jonathani shpëtoi.

Jonathani ishte shumë i zemëruar.

Tani ai e dinte me siguri se i ati donte të vriste Davidin. Ai iku nga gostia. Ai s'vuri gjë në gojë. Ai ishte i hidhëruar nga mënyra si i ati kishte trajtuar Davidin. Të nesërmen në mëngjes, Jonathani doli në fushë në vendin e caktuar me Davidin, duke pasur me vete një djalosh.

Pikturë 5-5

Jonathani vuri një shigjetë në hark dhe e lëshoi. Davidi ndiqte gjithçka nga vendi ku ishte fshehur. Ai duhet ta ketë parë djaloshin që vraponte. Ndoshta ai duhet të ketë parë edhe shigjetën që çau ajrin. Ku ra shigjeta? Pastaj ai dëgjoi fjalët, "Shigjeta, vallë ka rënë matanë teje? Vrapo dhe merre." Ishte mesazhi i Jonathanit se Davidi duhet të shpëtonte. Davidi e pa djaloshin. Ai vrapoi drejt Jonathanit dhe pastaj me armët në dorë u nis drejt pallatit.

Kur u qetësua gjithçka, Davidi doli nga prapa gurëve dhe u përkul para këmbëve të Jonathanit. Ai u përkul tri herë me fytyrë për tokë. Asokohe, ishte zakon të përkuleshe, por jo tri herë sikundër u përkul Davidi.

Pikturë 5-6

(Davidi dhe Jonathani së bashku.)

Pastaj u ngrit, të dy përqafohen dhe qajnë nga pikëllimi i ndarjes.

Ata qëndruan vetëm pak çaste vetëm. Dhe me një rikujtim të fundit të besës së lidhur, u ndanë nga njeri tjetri. Për jetë, ata dhe pasardhësit e tyre do të tregonin mirësi ndaj njeri tjetrit. A do ta shihnin prapë njeri tjetrin?

Ç'ditë e trishtuar për dy miqtë e ngushtë. Por edhe të ndarë ata gjithmonë do të mbeteshin miq. A ke miqësi me të krishterë të tjerë? Nëse je i krishterë, kërkoji Perëndisë të të ndihmojë që të jesh gjithmonë një mik besnik e i vërtetë. Kërkoji Perëndisë të të ndihmojë të duash çdo të krishterë. Të krishterë të veçantë mund të bëhen miqtë e tu të afërm e të mrekullueshëm, ndoshta të afërm sa Davidi me Jonathanin. Të krishterë të tjerë nuk do të jenë miqtë e tu të afërm, por edhe ata ti duhet t'i duash. Mos harro se edhe ata janë në familjen e Perëndisë. Ata janë vëllezërit dhe motrat tuaja në familjen e Perëndisë. Kujtoni ç'ka bëri Jezus Krishti për ju. Urdhri i tij është, "Doni njeri tjetrin, ashtu si Unë ju kam dashur juve." (Gjoni 15:12) Hera herës është vështirë ta zbatosh këtë urdhër. Le të lutemi. Ti lutemi Perëndisë të na ndihmojë:

"I dashur Zoti Jezus Krisht, faleminderit që na do kaq shumë, që more ndëshkimin tonë I mbërthyer në kryq. Na ndihmo të gjithë ne të

krishterëve të duam të krishterët e tjerë. Na fal se hera herës nuk të duam sa duhet. Na mëso të duam njerëzit njësoj sikundër i do Ti. Amin."

Aktivitet i sugjeruar për aktivizimin e nxënësve

Kërkojuni fëmijëve të përshkruajnë me fjalë miqësinë për dikë. Jepeni secilit një laps dhe një letër. Fëmijët duhet të vizatojnë dikë që po ndihmon një nevojtar.

Vizatimi mund të jetë i thjeshtë, madje ai mund të bëhet edhe me shkopinj.

Përsëritni Pyetjet:

1. Cili ishte emri i princit, djalit të madh të Saulit? (*Jonathan*)
2. Ku shkoi Davidi pas fitores së betejës? (*Në pallat, me Mbretin Saul dhe Jonathanin.*)
3. Ç'kënduan gratë që e bënë xheloz Mbretin Saul? (*Sauli vrau mijëshen; Davidi vrau dhjetëmijëshen.*)
4. Ç'bënte Davidi që ta bënte Saulin të lumtur? (*I binte harpës.*)
5. Ç'desh të bënte Sauli nga xhelozia që kishte për Davidin? (*Ta vriste me ushtë.*)
6. Pse Sauli kishte frikë dhe smirë ndaj Davidit? (*Sepse e dinte se Perëndia ishte me të.*)
7. Cili ishte premtimi që Jonathani i kërkoji Davidit të bënte? (*Që ai gjithmonë të tregonte mirësi për të dhe familjen e tij.*)
8. Pse u tërbua Sauli me Jonathanin kur Davidi nuk mori pjesë në gosti? (*Sepse ai tha se sa të jetë gjallë Davidi, Jonathani s'bëhej kurrë mbret.*)
9. Si i tregoi Jonathani Davidit se ai duhej të largohej që të shpëtonte jetën? (*Ai gjuajti tre shigjeta dhe i tha djaloshit, "Mos vallë shigjeta ka rënë matanë teje?"*)
10. Ç'dashuri na kujton dashuria e Jonathanit? (*Dashurinë e Jezus Krishtit.*)
- 11.

MËSIMI GJASHTË

DAVIDI KURSEN JETËN E ARMIKUT TË TIJ

Shkrimi i shenjtë:	1 Samuelit 21:1-22:2; 22:17-19; 23:1-24:22; 26:1-25
E Vërteta Qendrore:	Perëndia urdhëron fëmijët e Tij të tregojnë mëshirë ndaj të tjerëve.
Zbatimet:	<p>Për fëmijët e pashpëtuar: Ju s'mund ta zbatoni këtë urdhër pa njohur mëshirën e Perëndisë për ju.</p> <p>Për fëmijët e shpëtuar: Ju duhet të falni ata që u urrejnë ose ju lëndojnë.</p>
Fillimi:	Fshehja.
Ecuria e ngjarjeve:	<p>Davidi merr udhët.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nob dhe Adulam. VQ1 - Kejlah. - Vizita e Jonathanit. <p>Davidi fshihet në një shpellë -</p> <p>Hyn Sauli.</p> <p>Davidi pret mantelin e Saulit. VQSH2</p> <p>Davidi flet me Saulin.</p> <p>Sauli duket i penduar. VQP3</p> <p>Davidi e gjen Saulin në gjumë.</p> <p>Davidi refuzon të vrasë Saulin. VQSH4</p>
Pika kulmore:	Sauli thotë, "S'do të përpiqem kurrë të të dëmtoj."
Përfundimi:	Sauli dhe Davidi shkojnë në rrugë të ndryshme. VQSH5 dhe VQP6.
Vargu përmendesh	Jepni Psalmet 23:3. Ose Psalmet 23:6
Mjetet vizive:	Piktura 6-1-6

Mësimi

A ju ka ndodhur të fshiheni nga dikush? (*Lejoni 2 apo 3 nxënës t'ju tregojnë arsyen pse dhe ku janë fshehur.*) Në pjesën më të madhe, ne fshihemi kur luajmë ose kur duam të trembim dikë.

Pikturë 6-1

(*Davidi, Nobit, Gathi, Shpella, Njerëz.*)

"Duhet të fshihem," mendoi Davidi. Po s'ishite fshehje si gjatë lojës. Davidi ishte frikësuar. Sauli e urrente dhe ishte i vendosur ta vriste. Davidi s'kishte miq që ta ndihmonin dhe armë që të mbrohej. Ai vrapoi drejt Nobit, një qytet ku jetonin vetëm priftërinjtë dhe familjet e tyre. Me zemër të vrarë, Davidi i gënjeu ata lidhur me ruajtjen e tij atje. Ahimeleku mendoj se e kishte dërguar Sauli dhe u soll mirë me të. Ai i dha Davidit ushqim dhe një shpatë që i përkiste Goliathit.

Pa kaluar gjatë, Davidi pa një nga shërbëtorët e Saulit që po e ruante. A i duhej të largohej. Ai nxitoi drejt Gathit. Gathi ishte në tokë të Filistejve. Ishte marrëzi nga ana e Davidit që shkoi atje. Edhe një herë, atë e njohën. "Si mund të shpëtoj?" pyeti veten. Ai kishte në kokë një plan. Ai u hoq si i marrë. Ai sillej më shumë si bishë se njeri. Filistejtë ishin të gëzuar ta linin të shkonte. Po ku të shkonte?

Me mençuri vendosi të kthehej në vendin e vet. Qëndroi larg qyteteve. U fsheh në një shpellë të njohur me emrin shpella e Adulamit.

Në një farë mënyre, familja e tij e mori vesh vendndodhjen dhe erdhi tek ai.

Pastaj erdhën dhe të tjerë dhe i ofruan Davidit ndihmën e tyre. Me të ishin rreth 400 veta. Ai filloi t'i përgatiste ata si ushtarë, që ta ndihmonin të shpëtonte nga Sauli. Ai s'kishte plane ta sulmonte a ta vriste Saulin. Ai donte të tregonte mëshirë për Saulin. Ai donte të tregonte mirësi ndaj tij, edhe pse ai nuk e meritonte atë. Pse nuk e meritonte ai mëshirën e Davidit? (*Lërimi fëmijët të diskutojnë.*)

Drejt. Ai u orvat të vriste Davidin. Madje, ai gati sa nuk vrau të birin që ndihmoi Davidin. Ai vrau edhe 85 priftërinj nga Nobit, sepse ata kishin ndihmuar Davidin. Sauli s'kishte mëshirë për njeri, ndërsa Davidi e mëshironte. Ai e dinte se Fëmijët e Perëndisë duhet gjithmonë të tregonin mëshirë për të tjerët, kështu ai e shmangu gjithandëj Saulin.

Pikturë 6-2

(*Keilahu, Davidi dhe njerëzit.*)

Pas pak kohe, Davidi mësoi se Filistejtë po sulmonin Keilahun. Keilahu ishte një qytet i rrethuar me mur.

Ishte disa kilometra larg nga shpella. Ç'duhet të bënte Davidi? Të ndihmonte qytetin? Njerëzit e tij s'ishin ndeshur kurrë më parë. Ata kishin frikë nga ushtria e Filistejve. Davidi bëri diçka të mençur. Ai u lut dhe Perëndia i tha të shkonte në luftë. Perëndia i premtoi se do t'i jepte Filistejtë në duart e tij. Dhe kështu ndodhi. Filistejtë u mundën, Keilahu u shpëtua. Davidi dhe njerëzit e tij shkuan të jetonin në qytet.

Dikush i tha Saulit se Davidi jetonte në Keilah. "Mirë," tha Sauli. "Ai ka rënë në grackë në një qytet me mure dhe porta." Sauli bëri plane për t'i rrethuar ata, por Sauli i mësoi këto plane. "Ç'duhet të bëj?" mendoj ai. "Ndoshta këtu do të jem i sigurt. Me siguri, populli i Keilahut nuk do t'i dorëzonte ata në duart e Saulit pas gjithë asaj që kishte bërë ai për ta." Edhe një herë Davidi iu lut Perëndisë për këshillë. Perëndia i tha se njerëzit do ta dorëzonin atë dhe njerëzit e tij në duart e Saulit. Davidi dhe njerëzit e tij u shpërndanë para se Sauli t'i afrohej Keilahut. Ata brodhën sa andej këndeje. Dhe tani ata ishin bërë 600 vetë.

Ditë për ditë Sauli kërkonte Davidin, por Perëndia e ruante atë. Duhet të ketë qënë jetë shumë e vështirë. Ata jetonin në shkretëtirë dhe fshiheshin në shpella dhe skuta të nëndheshme. Ata shpëtuan prapa gurëve, shkurreve dhe gjithçka tjetër që ata gjenin në rrugë.

Por një ditë Davidi pati një surprizë të mrekullueshme. E dini se kush e gjeti në vendin e fshehtë? Ishte Jonathani, miku i tij më i mirë.

"Mos ki frikë," i tha ai Davidit. "Ati im nuk do të arrijë të të shtjerë në dorë. Ti do të mbretërosh mbi Izraelin dhe unë do të jem i dyti pas teje. Tani edhe ati im e di se kjo është e vërtetë." Jonathani e inkurajoi Davidin të vazhdonte të besonte Perëndinë. Të dy të rinjtë ripërtërinë besëlidhjen e bërë. Ata premtuan sërish të tregonin gjithmonë mëshirë dhe mirësi ndaj familjeve të njëri tjetrit.

Davidi vazhdonte të kërkonte një vend ku të fshihej nga Sauli, i cili tanimë kishte 3000 vetë të zgjedhur që e ndihmonin atë. Njerëzit e Saulit ishin shumë pranë.

Davidi gjeti një vend ideal për t'u fshehur. Ishte një shpellë e errët dhe e thellë.

Davidi dhe njerëzit e tij u futën qetësisht e me shpejtësi në fund të shpellës. Ata ishin të sigurt se nuk do të zbuloheshin madje nga fundi i shpellës ata shihnin hyrjen e saj. Ndoshta, ushtria e Saulit do të kalonte aty. "Dikush po vjen." Ata dëgjonin hapat që po afroheshin. Ata

shikonin një njeri që qëndronte në dritën e diellit në hyrje të shpellës.

Ishte Sauli! Ai po hynte brenda në shpellë! A do t'i zbulonte ata? Pastaj ai ndali hapat. Ai s'po kërkonte njeri. Ai donte të kryente nevojat personale. Tek shkoi te një qoshe e errët ai nuk kishte dijeni se njerëzit e Davidit ishin fshehur atje.

Pikturë 6-3

(Gryka e shpellës. Sauli. Davidi)

Njerëzit e Davidit menduan se ishte një rast që s'duhej humbur. "David, shko vrite," pëshpëritën ata. "Perëndia ta ka dorëzuar në dorën tënde." Davidi nxori një thikë të mprehtë dhe u zvarrit drejt mbretit. Pa u diktuar, Davidi preu cepin e mantelit të Saulit. Sauli nuk pa dhe nuk dëgjoji gjë. Ai nuk e dinte se i kishin prerë një copë të mantelit. Davidi u zvarrit sërish te njerëzit e tij. Ata u habitën. Davidi nuk e kishte vrarë Saulin! "Ta vrasim ne," pëshpëritën ata me zë të lartë. Davidi me zor i përmbajti. Ata s'mund ta kuptonin se si mund të tregoheshin meshirë ndaj Saulit. Por edhe pse Sauli s'kishte lënë gjë pa bërë, Davidi u tregua i meshirshëm.

Pse ishte Davidi i meshirshëm? Ai ishte i meshirshëm, sepse edhe Perëndia kishte qenë i meshirshëm me të. I fshehur në shpellë, Davidi kishte kohë të mendohej. Në Nob ai kishte gënjyer. Në Gath ishte sjellë si budalla. Ai e kishte mërzitur Perëndinë jo pak herë. Perëndia nuk e kishte ndëshkuar atë ashtu siç e meritonte. Në të vërtetë, Perëndia e falte kur David pendohej për mëkatet e bëra. Perëndia kishte qenë tepër i meshirshëm me Davidin. Kjo ishte dhe arsyeja pse Davidi u tregua i meshirshëm me Saulin. Nëse Zoti Jezus është Shpëtimtari yt, ti duhet të veprësh si Davidi. Askush nuk të kërcënon, por ndoshta në shkollë dikush përpiket të të fusë në telashe me mësuesin. Thotë se kopjon përgjigjet e detyrave, u shpërndan sendet gjithandej, që të të shajë mësuesi. Ti do të doje t'i përgjigjeshe në të njëjtën mënyrë, apo jo? Ti mendon si t'i përgjigjesh. Jo! Mos vepra siç vepron ai. Vepra ashtu siç dëshiron Perëndia. Edhe pse nuk e meriton, tregohu i meshirshëm ndaj tij. Hera herës thojini se jeni i krishterë dhe se e falni për gjithçka që ka bërë. Bibla thotë "Të jini të mirë dhe të meshirshëm me njëri me tjetrin, duke e falur njëri tjetrin, sikurse edhe Perëndia ju ka falur në Krishtin." (Efesianëve 4:32) Duke vepruar kështu, bëhuni të meshirshëm sikundër ishte Davidi. Madje, Davidi mendonte se nuk ishte i meshirshëm sa duhet.

"S'duhet t'ia kishe prerë edhe mantelin," u thoshte ai njerëzve të tij me zë të ulët.

Shëtt! Sauli po lëvizte sërish. Ai po dilte nga shpella. Davidi u ngrit për ta ndjekur.

Pikturë 6-4

Jashtë shpellës, Davidi thirri, "O mbret, o imzot!" Sauli u çudit kur dëgjoji emrin e tij. Ai u kthye dhe pa një njeri që përkulej para tij, duke thënë, "Pse dëgjon fjalët e njerëzve që thonë se dua të të bëj keq? Unë mund të të kisha vrarë në shpellë. Njerëzit e mi donin që unë të të vrisja, kurse unë thashë, 'Nuk do të shtrij dorën kundër zotërisë tim, sepse është i vajosuri i Perëndisë.' Dhe Davidi vazhdoi, 'Unë kam në dorën time cepin e mantelit tënd.' Davidi ia tregoi copën e mantelit të prerë.

Sauli s'po u besonte syve të tij. "Është ky zëri yt, David?" pyeti Sauli dhe filloi të qajë. "Ti je më i drejtë se unë, sepse më ke bërë të mira, kurse unë të kam bërë të këqija." Sauli e dinte se Davidi ishte i dashur me të. "Ti mund të më kishe vrarë sot, por ti nuk më vrave. Zoti të dhëntë të mira për atë që më ke bërë sot. Tani e di me siguri që ti do të mbretërosh mbi Izrael. Prandaj betomu në emër të Zotit se nuk do t'i vrasësh njerëzit e mi pasi të bëhesh mbret." (Kështu vepronin mbretërit e rinj kur shtinin në dorë shtetin e një mbreti tjetër.) Davidi ishte shumë i lumtur t'i bënte Saulit një premtim të tillë.

Dukej sikur Sauli u pendua për mëkatet e bëra.

Ndoshta, për një moment, Sauli me të vërtetë ndjente keqardhje. Por ai ndryshoi shumë shpejt. Ai e kërkoi sërish Davidin për ta vrarë. Po të ndjente keqardhje të vërtetë, nuk do ta kishte bërë këtë.

Sauli nuk ishte kthyer nga rruga e tij mëkatore në rrugën e Perëndisë. Ai vazhdoi ta urrente Davidin. Edhe ti mund të bëhesh si Sauli nëse nuk je kthyer te Perëndia. A ka njeri që më lehtë e urren se sa e do? Ndoshta, shokun që ushqen smirë për ty se shpesh ti je më i mirë në shkollë se ai. Ai është gjithmonë i pasjellshëm dhe gjithmonë ju ofendon. A është lehtë të tregosh meshirë ndaj tij? Jo, nuk është. Edh ti do që ta ofendosh apo ta ndëshkosh në një farë mënyre, por Perëndia thotë se duhet gjithmonë të tregojmë meshirë dhe përzemërsi ndaj njerëzve që janë kundër nesh. Si mund ta bëni këtë? Vetëm ti s'e bën dot këtë, sepse zemra jote mëkatore kërkon që të bësh të kundërtën e asaj që kërkon Perëndia. Mëkati kërkon që të mos tregosh meshirë, por ta shpërblesh të keqen me të keqe.

Në Bibël ishte një njeri që e kishte dikur zemrën si zemrën tuaj. Ai urrente njerëz të veçantë, i rrihte dhe i fuste ata në burg. Ai i urrente ata se ishin të krishterë. Ai s'tregonte asnjë lloj mëshire për ta. Ditën që takoi Birin e Perëndisë, Jezus Krishtin, ai e kuptoi se sjellja e tij ishte e gabuar. Nga mëkati ktheu në rrugën e Perëndisë dhe menjëherë ai u fal. Perëndia kishte mëshirë për të. Qysh nga ajo ditë, ai ndryshoi tërësisht. Ai i donte të krishterët. Ai ishte i dashur dhe i mëshirshëm edhe me ata që e rrihnin dhe e fushnin në burg. Ç'ndryshim i madh! Edhe ju mund të ndryshoni sot kështu. Ti ke mëshirën e Perëndisë për vetë veprën e Jezus Krishtit. Ai mori ndëshkimin që meritonin mëkatarët, kështu që të gjitha ata që i drejtohen Perëndisë kanë mëshirë. "Sepse ti, o Zot, je i mirë dhe i gatshëm të falësh ndaj atyre që të kërkojnë." (Psalmet 86:5) Mëshirë ka për të gjithë ata që e kërkojnë. A do i kërkosh Perëndisë të ketë mëshirë për ty sot? Kërkoji të të falë mëkatarët. Dhe pastaj ai do t'ju ndihmojë të tregoni mëshirë për të tjerët. Ai ndihmoi Davidin të tregonte mëshirë ndaj Saulit. Megjithatë, Sauli nuk ishte i përgatitur të tregonte mëshirë ndaj Davidit.

Pikturë 6-5

(Kampi i Saulit, Sauli, Davidi, Abishai.)

Shpejt Sauli e mësoi se ku fshihej Davidi. Njerëzit e Davidit ishin në gatishmëri. Ata ishin në gjendje të tregonin se ku kishte fushuar Sauli. Davidi shkoi të shikonte gjithçka me sytë e tij. Nga prapa gurëve, ai e pa gjithë kampin. Sauli ishte shtrirë dhe po flinte. Rreth tij ishte e gjithë ushtria. Komandant Abnerin dhe gjithë ushtarët i kishte zënë gjumi! Asnjë roje nuk ishte zgjuar. Asgjë nuk pipëtinte. S'dëgjohej zhurmë tjetër, veç frymëmarrjes së 3000 ushtarëve që po flinin. "Kush do të vijë me mua," pyeti Davidi. Abishai doli vullnetar. Në errësirën e natës, që të dy hynë në kampin armik. Ç'do të ndodhte sikur të zgjohej një ushtar i vetëm? Davidi dhe Abishai hynë më kujdes në kamp. Ata shkuan deri në mes të kampit.

Atje ishte Sauli. Afër kokës ndodhej ena me ujë. Pranë saj e ngulur në tokë ishte shtiza e tij. Davidi dhe Abishai shkuan deri aty ku ishte shtrirë Sauli.

Ende asnjë lëvizje. Asnjëri nuk hapte sy. Abishai iu afrua Davidit dhe i tha, "Sot Perëndia të ka dhënë në dorë armikun tënd. Të lutem, më lejo ta godas me shtizë dhe ta mbërthej në tokë me një të rënë të vetme." Davidi kishte rast ta hiqte qafe Saulin. Davidi i kishte shpëtuar dikur

jetën Saulit dhe mendo ç'kishte bërë Sauli. Sauli ishte treguar i pamëshirshëm ndaj Davidit. Sauli meritonte të vdiste. Davidi pëshpëriti, "Mos e vrit. Unë nuk mund të prek të vajosurin e Zotit. Vetë Zoti do të kujdeset që ai të vdesë, por unë nuk e vras atë. Merr shtizën dhe enën e ujit dhe të ikim."

Tek lëviznin me kujdes mes njerëzve të fjetur, Abishai duhet të jetë mrekulluar me Davidin. Përsëri Davidi tregoi mëshirën e tij për Saulin. Ai nuk e meritonte mëshirën në shpellë dhe aq më pak këtu. Pse ishte Davidi i mëshirshëm?

(Lejoni fëmijët të përgjigjen. Synoni të arrini përgjigjen që thotë se Davidi ishte i mëshirshëm, sepse Perëndia kishte qenë i mëshirshëm më të.)

Davidi bëri atë që Perëndia kërkon nga gjithë fëmijët e Tij - të jenë të mëshirshëm dhe të vazhdojnë të jenë të tillë. Ndoshta ti je një i krishterë që ke qenë i mëshirshëm ndaj një shoku që të ka kërcënuar. Ti e fale atë, por ai ende vazhdon në rrugën e tij. Dhe ti mendon se është koha t'i përgjigjesh me të njëjtën monedhë. Kjo është gabim, sepse një ditë Pjetri pyeti Zotin Jezus, "Zot, nëse vëllai im mëkaton kundër meje, sa herë duhet ta fal? Deri shtatë herë? "Jo," u përgjigj Jezusi. "Jo shtatë herë, por shtatëdhjetë herë shtatë." (Mateu 18: 21-22) Pra, sipas Jezusit ne duhet të falim e të vazhdojmë të falim pa numërim. Zor se ju mund të falni shumë herë. Dhe i varur në kryq dhe në agoninë e vdekjes, Jezusi iu lut Atit të Tij të falte ata që e kishin kryqëzuar. Jezusi të ka falur edhe ty. Ai mori ndëshkimin e tmerrshëm për ty kur u kryqëzua. Ndëshkimin e meritoje ti dhe Ai e vuajti atë në vendin tënd. Kur të shpëtoi, Ai të fali të gjitha mëkatarët. Ai ishte i mëshirshëm me ty dhe vazhdon të jetë i tillë. Sa herë që mëkaton pasi je bërë i krishterë dhe e pranon mëkatin, Ai të fal. Mos harro të tregosh atë lloj mëshire që Davidi tregoi ndaj Saulit. Ai mund ta vriste shumë lehtë Saulin, por mbreti ishte ende gjallë dhe vazhdonte të flinte.

Më në fund Davidi dhe Abishai dolën nga kampi. Asnjë ushtar nuk kishte lëvizur nga vendi. Perëndia i kishte mbajtur ata në gjumë. Pa humbur kohë, Davidi dhe Abishai u ngjiten në majë të një kodre që mbizotëronte mbi kamp. Kur ishin jashtë rrezikut, Davidi u kthye nga kampi dhe thirri, "Abner, Abner." Zëri i tij përshkoi gjithë luginën. "Kush je ti që po bërthet," pyeti Abneri. Dhe Davidi iu përgjigj, "Pse nuk e ruajtje mirë mbretin? Erdhi dikush për ta vrasë mbretin dhe ti nuk e ruajtje atë. Ku është shtiza dhe kana e tij e ujit?" Abneri i përgjigj vështroi

përreth. Sauli po çohet të mësonte se ç'kishte ndodhur.

Pikturë 6-6

Shtiza dhe kana e ujit nuk ishin. Ato i kishte Davidi. Davidi kishte qenë pranë mbretit! Ai mund ta kishte vrarë atë!

"A është zëri yt, o biri im David?" Dhe Davidi u përgjigj, "Është zëri im, o mbret, o imzot." Pastaj shtoi: "Pse zotëria im e persekuton shërbëtorin e tij? Ç'kam bërë? Çfarë të keqe kam kryer." Teksa dëgjonte Davidin që fliste, ai e kuptoi se kishte mëkatuar sërish. Atëherë Sauli tha: "Kam vepruar si një budalla," klithi ai. "Kam mëkatuar. Ti më kë shpëtuar jetën. Nuk do të bëj më asnjë të keqe."

"Ja tek është shtiza e mbretit," bërtiti Davidi. "Le të vijë këtu një nga të rinjtë e ta marrë. Unë të mëshirova. Zoti le të tregohet i mëshirshëm edhe ndaj meje, duke më shpëtuar nga telashet."

Dhe lutjes së Davidit iu përgjigj Perëndia. Sauli shkoi në shtëpi dhe nuk e pa më Davidin. Davidi dhe njerëzit e tij qëndruan së bashku. Në mësimin e ardhshëm në Klubin Lajmi i Mirë ne do të shohim sa i mëshirshëm u tregua Perëndia ndaj tij. Perëndia e shpërbleu mëshirën me mëshirë. Jezusi na ka premtuar, "Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të gjejnë mëshirë." (Mateu 5:7)

Nëse je i krishterë tregohu i mëshirshëm me të tjerët, madje edhe me ata që ju urrejnë. Kujtoni sa i dashur dhe mëshirëplotë ka qenë Perëndia me ju. Kërkojini Perëndisë t'ju ndihmojë të jeni të mëshirshëm me të tjerët. Ndoshta i ngjisi më shumë Saulit. E gjeni të vështirë të tregoheni të mëshirshëm. Mendoni të bëni atë që është më mirë për ju. Duhet t'i kërkonti Perëndisë të tregojë mëshirë ndaj jush. Jeni mëkatarë dhe meritoni ndëshkimin e Perëndisë. Po Perëndia i fal të gjithë ata që i kërkojnë mëshirë. Një mëkatar lutej dikur në Bibël, "O Perëndi, ji i mëshirshëm ndaj mua mëkatarit." (Lluka 18:13) Dhe ai u kthye në shtëpinë e tij atë ditë tërësisht i shfajësuar. Edhe ju mund të shkoni në shtëpi të shfajësuar sot, nëse besoni Jezus Krishtin, që vdiq dhe u ngjall së vdekuri për ju. Pse të mos luteni kështu?

"Perëndi i dashur, nga mëshira juaj Ti dërgove Birin tënd të vdiste për mëkatet tona. Me mëshirën Tuaj, Ti do të shpëtosh ata që besojnë te Jezus Krishti për shpëtimin e tyre. Më ndihmo, që t'i besoj sot Atij, në mënyrë që të njoh faljen tuaj dhe të ndryshoj jetën time."

Përdorni beze apo letër për të krijuar retë që paralajmërojnë furtunë. Madhësia e saj të jetë 63 cm me 27 cm. Me laps të lehtë, ndajeni kuadratin në kutia. Duke ndjekur kutitë në diagramë, kopjoni formën e reve. Mos kopjoni format e vetëtimave. Fshini vijëzimet me laps, ngjyrosni vizatimin të duket si re që paralajmërojnë furtunë. Nxini sipërfaqet me hije, por mos nxini gjithçka. Format e vetëtimave mund ti krijoni me rripa letër në ngjyrë të verdhë. Bëni dy apo tre forma të tilla të ngjashme me ato që jepen në ilustrim. Mos u përpiqni t'i bëni aq të holla sikundër jepen në vizatim.

Aktivitet i sugjeruar për aktivizimin e nxënësve

Vëri fëmijët në garë të gjejnë vargje Biblike që shprehin mëshirën e Perëndisë ndaj nesh dhe si ne duhet të jemi të mëshirshëm ndaj të tjerëve. (Ndihmojini fëmijët të nxjerrin kuptimin e vargjeve.)

Eksodi 33:19 "Unë do të bëj që të kalojë para teje gjithë mirësia ime dhe do të shpall emrin e Zotit para teje. Do të fal atë që do të fal dhe do të mëshiroj atë që do të mëshiroj."

Titit 3:5 "Jo me anë të veprave të drejta që ne bëjmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së shenjtë."

Mateu 5:7 "Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të gjejnë mëshirë."

Mikea 6:8 "O njeri, ai të ka bërë të njohur atë që është e mirë; dhe çfarë tjetër kërkon Zoti nga ti, përveç se të zbatosh drejtësinë, të duash mëshirën dhe të ecësh përlulisht me Perëndinë tënd?"

Lluka 10:37 "Dhe ai tha, Ai që u tregua i mëshirshëm ndaj tij. Atëherë Jezusi i tha: Shko dhe bëj kështu edhe ti."

Përsëritni Pyetjet

1. Jepni emrin e qytetit ku jetonin priftërinjtë, qytet ku shkoi Davidi. (Nob)
2. Ç'i dha prifti Amalekit Davidit? (Ushqim dhe shpatë.)
3. Kush u bashkua me Davidin në shpellën Adulam? (Njerëzit e familjes dhe 400 burra.)
4. Ç'bëri Davidi para se të shkante të luftonte Filistejtë që po sulmonin Keilahun? (Ai u lut.)

5. Kush e gjeti vendin ku ishte fshehur Davidi? Kush e inkurajoi atë të vazhdonte të besonte te Perëndia? *(Jonathani)*
6. Ç'i bëri Davidi Saulit kur hyri në shpellën e errët? *(I preu një cep të mantelit.)*
7. Pse Davidi mëshironte Saulin? *(Sepse Perëndia kishte qenë i mëshirshëm më të.)*
8. Ç'mori Davidi me Abishain kur Sauli dhe ushtria e tij ishin në gjumë? *(Shtizën dhe kanën me ujë të mbretit.)*
9. Ç'donte t'i bënte Abishai Saulit? *(Donte ta vriste.)*
10. Jezusi ka thënë që ne duhet të falim njerëzit që mëkatojnë kundër nesh. Sa herë duhet t'i falim? *(Shtatëdhjetë herë shtatë.)*